

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag om motive-ret dagsordenen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Birte Weiss (S) (se forrige møde)

vedtoges med 86 stemmer mod 62; 3 stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Personbiler m.v.).

(Lovforslag nr. L 73. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 3–15 opførte sager, nemlig:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af øl.

(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vin og frugtvin m.m.

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m.m.

(Lovforslag nr. L 76. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

(Lovforslag nr. L 77. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

(Lovforslag nr. L 78. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af konsum-is.

(Lovforslag nr. L 79. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Forhøjelse af afgiften)

af glødelamper m.v. og afgiften af kaffe og te m.v.).

(Lovforslag nr. L 80. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Afgift af videobånd m.v.).

(Lovforslag nr. L 81. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

(Lovforslag nr. L 82. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om afgift af visse busrejser.

(Lovforslag nr. L 83. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslag nr. L 84. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Ellemann-Jensen (V), Anders Poulsen (V), Gammelgaard (KF) og Hagen Hagensen (KF) (se nedenfor).

Ændringsforslag

af *Ellemann-Jensen (V), Anders Poulsen (V), Gammelgaard (KF) og Hagen Hagensen (KF)*:

Til § 1

Nr. 3 udgår.

Bemærkninger

Der henvises til mindretallets udtalelse i betænkningen over det omhandlede lovforslag, hvori er anført:

»Mindretallet vender sig imod, at sikkerhedsudstyr i biler nu pålægges den fulde registreringsafgift. Det betyder, at biler med meget sikkerhedsudstyr ikke bliver væsentlig billigere end hidtil, mens biler med begrænset eller helt uden sikkerhedsudstyr får hele afgiftslettelsen. Incitamentet hos køberen til at vælge en bil med godt sikkerhedsudstyr vil mindskes på grund af prisforskellen. Af trafikikkerhedsmæssige årsager er dette særdeles uheldigt.

Efter mindretallets opfattelse bør sikkerhedsudstyr principielt fritages for afgift.»

Endvidere henvises til følgende henvendelser:

1) Skrivelse af 3. november 1981 til udvalget for skatter og afgifter fra professor, dr. med. Jørgen B. Dalgaard, retsmedicinsk institut, Århus universitet, hvori foreslås, at man – fremfor at ophæve afgiftslempelserne for sikkerhedsudstyr – reviderer og bibeholder ordningen og nu lempes afgiften for flere af de oprindeligt foreslåede udstyrsdele som specificeret i forslaget fra det udvalg under finansministeriet, der, før afgiftslempelserne blev vedtaget, afgav udtalelse om, hvilke former for sikkerhedsudstyr der burde afgiftslempes for og hvilke takster sikkerhedsudstyret burde lempes med.

2) Skrivelse af 5. november 1981 fra Forenede Danske Motorejere til folketingets medlemmer, hvori man tager afstand fra planerne om afgift på bilernes sikkerhedsudstyr og

henviser til, at regeringen får svært ved at skabe trafikanternes forståelse for en beskatning af udstyr, som kan begrænse antallet af trafikdræbte og -kvæstede og tilmed reducerer samfundets omkostninger i forbindelse med trafikulykker – årligt i alt 2,5–3 mia kr.

3) Skrivelse af 4. november 1981 fra Automobil-Importørernes Sammenslutning til skatte- og afgiftsudvalget, hvori anføres:

»En vedtagelse af regeringens forslag vil være et sikkerhedsmæssigt tilbageskridt, idet det uundgåeligt vil medføre, at flere kunder end tidligere vil kræve bilerne leveret uden det afgiftsbelagte udstyr for derved nu at kunne spare flere tusinde kroner i afgifter.«

14) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer. (Omlægning af afgiften og ophævelse af lov om oprettelse af et lystfartøjsregister).

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 3/11 81. Første behandling 3/11 81. Betænkning 6/11 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Non-diskrimination af bilafskrivninger).

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 15. Fremsat 7/10 81. Første behandling 30/10 81. Betænkning 6/11 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Formanden:

Taletiden for ordførere er i første omgang 20 minutter og i anden omgang 10 minutter.

Forhandling

Bakholt (S):

Vedrørende de ændringsforslag, der er stillet, skal jeg sige, at de ændringsforslag, der er stillet af skatte- og afgiftsministeren,

kan vi støtte. Derimod må vi afvise samtlige de andre stillede ændringsforslag.

Til lovforslag nr. L 82 om afgift af visse detailsalgspakninger har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag om, at plastemballage bør være afgiftsfri. Det er en opfattelse, som vi ikke deler, og vi kan altså ikke støtte dette ændringsforslag.

Derimod vil jeg meget gerne opfordre skatteministeren til at se på de grænser, der i dag er for afgiftsfri og afgiftspligtig emballage. Der er nogle eksempler her, hvor vi synes, det er urimeligt, at der er tale om afgiftsfri emballage. Det kan være plastemballage, som i dag på visse områder er afgiftsfri, og det er svært at se det rimelige i dette forhold.

Jeg vil endelig opfordre skatte- og afgiftsministeren til ved samme lejlighed at se på, om der ikke skulle være enkelte satser, som skulle justeres, når det drejer sig om plastemballage. Jeg håber, at skatte- og afgiftsministeren vil tage de problemer op ved først givne lejlighed, således at vi kan få rettet de iøjnefaldende urimeligheder, der er her.

Vedrørende lovforslaget om afgift af visse busrejser skal jeg sige, at vi ikke kan støtte det ændringsforslag, der er stillet om at sætte en grænse ved 18 år, men vi vil mellem anden og tredje behandling stille et ændringsforslag, der går ud på en grænse på 17 år, idet vi mener, den er rimelig og passer bedre ind i de gældende regler. Jeg skal derfor anmode om, at vi får ny udvalgsbehandling af lovforslag nr. L 83.

Som sagt må vi afvise alle de ændringsforslag, der er stillet, bortset fra ministerens, som vi kan støtte.

Formanden:

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på – det er jo ikke alle medlemmer, der har forretningsordenen i hovedet – at man kan udtale sig både om ændringsforslagene og om lovforslaget som helhed straks. Der bliver altså ikke to forhandlinger. Det er kun ved tredje behandling, vi deler det på den måde. Man kan altså udtale sig både om ændringsforslagene og om hele pakken, hvis man ønsker det.

Ellemann-Jensen (V):

Ja, det er jo en slem pærevælling, vi skal behandle her. Under udvalgsbehandlingen

[Ellemann-Jensen]

har man dog fået den tanke, om ikke skatteministeren også er blevet overrasket over, hvad det egentlig var, han satte i gang. Nu er skatteministeren muligvis til dels undskyldt ved, at han ikke har erfaringer fra arbejdet i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Havde han haft en fornemmelse af, hvad det egentlig var for kræfter, han satte i gang i folketinget og ude omkring i landet ved at komme med denne lange stribe af forslag – hvor han sågar prøver at gøre det til, at nogle af dem ikke rigtig giver noget provenu – så tror jeg, ministeren havde tænkt sig noget bedre om. Det var jo en helt kaotisk og urimelig uge, vi oplevede sidste uge, hvor skatteudvalget skulle gøre disse lovforslag færdige, og når man ser på de provenuer, ministeren selv mener der ligger i det, og når man yderligere går lidt videre og ser på, hvad der reelt kommer til at ligge i det, må man sige, at det er ganske overordentlig meget spild af folketingets arbejde og spild af tid for de mange organisationer og enkeltpersoner rundt omkring i landet, der også er blevet hvirvlet ind i det her.

Venstre vil vende sig meget stærkt imod de fleste af de lovforslag, der er tale om her. Undtagelsen er forslagene, der drejer sig om automobilbeskatningen. Den mere generelle diskussion om buketten vil jeg gemme til tredje behandling.

Jeg skal gøre en ganske kort bemærkning om et af de ændringsforslag, der er stillet. Det drejer sig om fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 3 til lovforslag nr. L 74, der drejer sig om at gøre simpel uagtsomhed straffri. Vi har noteret os skatteministerens tilsagn om, at han senere på året i en større sammenhæng vil fremsætte lovforslag om ændringer i straffebestemmelserne i told- og forbrugsafgiftslovgivningen, der vil opfylde den målsætning, der er angivet her. Vi mener, at det er en ændring, som skal ses i en større sammenhæng. Vi vil derfor stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag her og se frem til, at ministeren kommer med det bebudede lovforslag senere.

De øvrige lovforslag i pakken vil blive behandlet af venstres ordfører vedrørende de pågældende lovforslag.

Ivar Hansen (V):

Lovforslag nr. L 73, som omhandler forhøjelse af afskrivningsgrænsen for erhvervsautomobiler, vil vi kunne stemme for. Vi kan erklære vores tilfredshed med, at man her har fulgt et ønske, som vi fra venstre har fremsat flere gange. Der er stillet et enkelt ændringsforslag af fremskridtspartiet. Jeg skal sige, at det ændringsforslag må vi stemme imod.

Hvad angår lovforslag nr. L 15, om det samme emne, som går ud på helt at fjerne grænsen for afskrivning på erhvervskøretøjer, vil vi, når vi når frem til tredje behandling, undlade at stemme. Det er med den motivering, at der i det lovforslag er indeholdt en bestemmelse om at fjerne den halvårsregel, der eksisterer for øjeblikket, og det har vi hidtil været og er vi fortsat tilhængere af. Men vi må på nuværende tidspunkt sige, at den forhøjelse af grænsen til 100.000 kr., som er indeholdt i regeringens og forligspartiernes forslag, er en forhøjelse, vi for øjeblikket finder rimelig og acceptabel.

Jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger vedrørende de ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 84 om ændring af registreringsafgiften af motorkøretøjer. Der er stillet to ændringsforslag om det samme emne, nemlig om en total friholdelse for registreringsafgifter af elmotorkøretøjer, såvel varevogne som personbiler. Regeringen og forligspartierne har foreslået, at elvarevogne fritages. Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag om total friholdelse også af personmotorvogne, og vi har stillet det samme ændringsforslag. Der er det tekniske problem ved det ændringsforslag, vi har stillet, at det kan give anledning til misforståelser, hvorimod det forslag, der er stillet af fremskridtspartiet, klarere præciserer, at der er tale om en friholdelse såvel for varevogne som for personmotorvogne. Da det er ændringsforslag, der omhandler det samme emne, vil jeg sige, at vi tager vores ændringsforslag, dvs. ændringsforslag nr. 2, tilbage og anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1, stillet af fremskridtspartiet.

Vi har ligeledes stillet et ændringsforslag om at friholde sikkerhedsudstyr for registreringsafgift. Jeg sagde ved første behandling, og jeg vil gerne gentage det her ved andenbehandling, at vi finder det forkert, at man med henvisning til en forenkling af administrationen nu undtager sikkerhedsudstyr fra

[Ivar Hansen]

fritagelse for registreringsafgift. Vi mener også set i en trafikikkerhedspolitisk sammenhæng, at det ville være overordentlig værdifuldt fortsat klart at kunne præcisere, også udadtil, at sikkerhedsudstyret i motor-køretøjer var fritaget for registreringsafgift.

Den meget høje afgiftsbelastning, vi har på automobiler – og fortsat har, efter at disse ændringer nu bliver vedtaget – betyder i virkeligheden, at den udvikling vil fortsætte, at det først og fremmest er de mest skrabe- de vogne sikkerhedsmæssigt, der sælges på det danske marked, hvorimod de vogne, som har et sikkerhedsmæssigt veludviklet udstyr, fort- sat vil have vanskeligere ved at blive solgt.

Derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af venstre og det konservative folkeparti.

Det samme gælder for ændringsforslag nr. 3 i betænkningen, som drejer sig om ikraft- trædelsestidspunktet for pristalsreguleringen af registreringsafgiftsgrænserne. Regeringen og forligspartierne har foreslået januar 1983. Vi mener, det vil være overordentlig vigtigt og hensigtsmæssigt, at den dato bliver rykket til januar 1982, da det ellers vil give en lang række problemer for handelen med vogne i 1982. Hvis man ønsker, at virkningen af det- te lovforslag skal slå igennem med det sam- me – og det må vel være det, der er det over- ordnede ønske, ellers var man vel ikke kom- met med lovforslaget – er der al god grund til at stemme for det ændringsforslag.

Det sidste ændringsforslag, ændringsfor- slag nr. 4, er stillet af ministeren. Det drejer sig om ikrafttrædelsesbestemmelserne – hen- holdsvis den 4. og den 17. november – og det kan vi støtte.

Formanden:

Det er nu meddelt – jeg beder ordføreren lige kontrollere mig, for der er mange be- tænkninger – at ændringsforslag nr. 2 til lov- forslag nr. L 84 er taget tilbage. Ønsker no- gen at optage dette ændringsforslag? (Op- hold). Da det ikke er tilfældet, er ændrings- forslaget bortfaldet.

Brixtofte (V):

Jeg vil godt på venstres vegne fremkomme med nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 83 og de ændringsforslag, der er stillet hertil.

Denne afgift af visse busrejser bør efter venstres opfattelse tages ud af den samlede pakke, og jeg vil godt bede regeringen endnu en gang overveje at tage denne afgift ud til særskilt behandling, idet der efter venstres opfattelse er rigelig tid til at få gennemdrøf- tet de problemer, der er forbundet med den- ne charterafgift på busrejser.

For det første, og det er ganske væsentligt, er der problemer omkring omgængelsesmulighe- der, som vi slet, slet ikke har haft tid til at drøfte igennem i udvalgsarbejdet. Der findes stadig ubesvarede spørgsmål, som er ganske væsentlige, og som belyser, hvorvidt det er let at omgå denne afgift på forskellig vis, f.eks. ved, at man erhverver egen bus til en pensionistforening, eller ved, at idrætsfore- ninger i fællesskab erhverver en bus og bruger den til deres ture, osv. Der er mange, mange ubesvarede spørgsmål, der er uklare ting i dette lovforslag, og derfor vil vi opfor- dre regeringen til at trække denne afgift ud af pakken.

Jeg vil under alle omstændigheder på ven- stres vegne stille forslag om, at der bliver udvalgsbehandling om dette lovforslag mel- lem anden og tredje behandling. Ud over de ubesvarede spørgsmål, der altså forhåbentlig bliver besvaret mellem anden og tredje be- handling, har vi også i venstre ønsket, at udenrigsministeren kommer til samråd under denne udvalgsbehandling for at belyse for- holdet mellem denne buscharterafgift og EF-reglerne som helhed. Formanden har imødekommet vort ønske, og det takker jeg for. Vi glæder os til et godt samråd om dette meget væsentlige aspekt.

Efter venstres opfattelse er det særdeles uklart, om der ikke er tale om, at denne af- gift er i strid med i hvert fald én af EF-be- stemmelserne. Det synes vi der bør være tid til at undersøge, for vi vil nødigt bringe den danske regering i den situation, at Danmark overtræder EF-reglerne. Dette hensyn viser venstre over for regeringen. Vi vil nødigt ha- ve, at regeringen kommer ud i en situation, hvor den ikke kan komme hjem igen.

Derfor opfordrer vi – også på den bag- grund – til, at vi får en særdeles lang ud- valgsbehandling og bruger adskillige måne- der endnu til at behandle denne sag særskilt.

Anders Poulsen (V):

[Anders Poulsen]

Jeg skal specielt gøre nogle ganske få bemærkninger til lovforslagene nr. L 78, L 79, L 80, L 81, L 82 og L 85.

Sammenfattende om alle disse lovforslag kan jeg sige, som vi tilkendegav fra venstres side allerede ved førstebehandlingen, at vi har hverken lod eller del i dette, og vi vil naturligvis derfor stemme imod. Det gælder også de ændringsforslag, der er stillet fra ministerens side. Det er kun krøller på noget, der ikke er særlig godt i forvejen.

Med hensyn til de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag kan jeg sige, at vi vil undlade at stemme. Der kan såmænd godt være nogle af de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet, der modererer de uheldige virkninger en del, men som følge af det, jeg allerede har givet udtryk for: at vi overhovedet ikke vil have lod eller del i dette, vil vi undlade at stemme også vedrørende de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Må jeg afsluttende sige, at vi har haft en lang og dybtgående udvalgsbehandling af dette; vi har også modtaget mange, mange deputationer, og det, der har været kendetegnende for næsten alle deputationerne, er, at arbejdsgiversiden og lønmodtagersiden faktisk er kommet til skatte- og afgiftsudvalget og samstemmende har sagt, at dette vil have en særdeles uheldig indflydelse på beskæftigelsen. Er det dog ikke muligt, at man kan tage dette af bordet igen, for de meget slemme konsekvenser, det vil have, kommer vi til at slås med endda lang tid fremover? Det har desværre ikke været muligt at komme frem til dette under udvalgsarbejdet. I øvrigt synes jeg også, der er grund til at sige, at udvalgsarbejdet har klarlagt, at en lang, lang række af disse bestemmelser vil være meget vanskelige at administrere.

Derfor denne stillingtagen. Vi går imod ministerens ændringsforslag og undlader at stemme til de øvrige stillede ændringsforslag vedrørende de lovforslag, jeg nævnte.

Gammelgaard (KF):

Et usædvanlig stort antal repræsentanter for erhvervsorganisationer, faglige organisationer og enkeltvirksomheder har dels været i deputation, dels sendt skriftlige henvendelser til skatte- og afgiftsudvalget mellem første og anden behandling af disse lovforslag. Særde-

les velargumenterede og velunderbyggede synspunkter er blevet fremført, herunder ikke mindst vedrørende den forøgede arbejdsløshed og det mindre provenu i statskassen samt den forøgede lønglidning, som de foreliggende forslag vil give anledning til. Deputationernes argumenter har været betydeligt bedre underbygget end regeringens.

Det er med al ønskelig tydelighed fremgået, at det, der er brug for, er en helt anden politik end den, regeringen lægger op til. Offentlige besparelser og skattelettelser med deraf følgende mindre lønglidning er den nødvendige politik.

Regeringen er helt ude at svømme, hvad angår de provenumæssige virkninger af de foreliggende forslag. Man har sagt fra såvel finansministerens som skatteministerens side, at forslagene vil give anledning til større provenu i statskassen, men der er ingen tvivl om – og slet ikke på baggrund af de meget detaljerede udregninger, en række organisationer har foretaget – at det modsatte vil blive tilfældet.

Hvor usikker regeringen er, fremgår af skatteministerens beregninger og holdninger til bilbeskatningsforslagene. Skatteministeren udtalte i maj måned her i folketinget, at en nedsættelse af bilskatterne ville betyde et mindre provenu i statskassen. Ved førstebehandlingen i tirsdags sagde ministeren, at den nedsættelse af bilskatterne, som regeringen nu er gået med til, vil betyde et større provenu i statskassen. I et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg her mellem første og anden behandling har ministeren skrevet, at en nedsættelse af bilskatterne ikke vil få provenumæssige konsekvenser for statskassen. Tre forskellige holdninger, tre forskellige beregninger, hvad angår de provenumæssige konsekvenser! Det viser, hvor usikker regeringen er på dette område, og det viser, at regeringen ikke aner, hvilke uheldige konsekvenser lovforslagene under ét giver anledning til.

Afgiftsforhøjelser på et tidspunkt, hvor aktiviteten er lav i samfundet, er direkte det modsatte af det, der er brug for. Man skal også være opmærksom på, at da disse afgiftsforhøjelser blev aftalt i maj måned, var arbejdsløsheden ca. 30.000 personer mindre, end den er i dag. Såvel LO som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fastholder, at de fore-

[Gammelgaard]

liggende forslag giver anledning til mindst 6.000 flere arbejdsløse.

Både finansministeren og skatteministeren har givet helt utilstrækkelige oplysninger til udvalget mellem første og anden behandling. Finansministeren har f.eks. ikke kunnet give korrekte oplysninger vedrørende statsunderskuddet for næste år. I finanslovsforslaget for 1982 regnes med et underskud på statsbudgettet på 39,9 mia kr. I finansredegørelsen fra oktober måned skønner man, at der bliver et større underskud. Ikke desto mindre svarede finansministeren skatte- og afgiftsudvalget her forleden dag på et spørgsmål om det skønnede drifts-, anlægs- og udlånsunderskud: »Udgangspunktet er stadig et underskud på 39,9 mia kr.« Hertil kommer så den virkning, som de foreliggende forslag får. Det vil sige, at finansministeren har forelagt forældede tal for skatte- og afgiftsudvalget, og det er ikke rimeligt.

Skatteministerens svar såvel på erhvervsorganisationernes henvendelser som på skatte- og afgiftsudvalgets spørgsmål nærmer sig det groteske. Her skal gives nogle eksempler på, hvorledes skatteministeren har behandlet de pågældende. Skatteministeren svarer f.eks. på en henvendelse fra en organisation: »Skrivelsen giver mig ikke anledning til særlige kommentarer.« En anden organisations skrivelse får følgende medfart: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.« På et spørgsmål fra udvalget svarer ministeren: »Ministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger til besvarelse af spørgsmålet.« En organisation får et svar som tidligere nævnt: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.« En anden organisation får også svar: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.«

Der er en variation i ministerens svar, idet han også bruger følgende: »Jeg har ikke bemærkninger til henvendelsen.« Han fortsætter til andre organisationer: »Henvendelsen giver mig ikke anledning til bemærkninger.« »Jeg har ikke bemærkninger til henvendelsen.« »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.«

Således kunne jeg blive ved at citere intetsigende ministersvar; der er ligefrem tale om, at ministeren har brugt et stempel. De organisationer, som bliver behandlet på denne måde af skatteministeren, vil utvivlsomt blive

rystede, når de hører, hvorledes deres henvendelser er blevet besvaret.

Et spørgsmål om, hvilke konsekvenser et af afgiftsforslagene vil få for grænsehandelen, besvarer ministeren med følgende: »Forslagets vedtagelse får næppe betydning for grænsehandelen.«

På det helt centrale spørgsmål fra skatte- og afgiftsudvalget, om de fremsatte lovforslag er i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser over for EF – hvor udvalget naturligvis forventer en redegørelse herom – tillader ministeren sig ganske enkelt at svare: ja.

Herefter har udvalget spurgt justitsministeriets lovkontor, hvorledes et enkelt lovforslag forholder sig til EF-bestemmelserne, og her har man dog fået en lidt længere redegørelse, men alligevel en redegørelse, der i ét og alt, uden særlige bemærkninger, uden særlig diskussion, giver regeringen ret.

Man kan roligt konkludere vedrørende dette, at det er en alt for letfærdig måde, hvorpå regeringen efterhånden behandler folketingsudvalg, der beskæftiger sig seriøst med problemstillingerne, og noget tilsvarende gælder for de mange gennemarbejdede henvendelser, der kommer udefra.

Vi har jo også haft ministre til samråd. Men dér har der heller ikke været noget nyt under solen: den samme overfladiskhed har gjort sig gældende. Man behandler udvalg og organisationer med en arrogance, som er helt uacceptabel.

Vi husker, at lovforslagene ved førstebehandling blev uddelt her i salen til medlemmerne, 20 minutter før førstebehandlingen begyndte, og jeg vil gerne stille følgende spørgsmål: hvorfor har man egentlig dette hastværk fra regeringens side? Hvad er meningen med at behandle folketinget således? Siden maj 1981 har man vidst, at man ville føre disse forslag igennem tinget, og der har været masser af tid til en grundig behandling, der har været masser af tid til, at ministre var gået til arbejdet helt anderledes detaljeret, helt anderledes ansvarbevidst over for folketinget og de organisationer, der har henvendt sig.

Socialdemokratiet skrev i en valgannonce i søndags: »Vi kan kun arbejde os ud af vanskelighederne.« Der står videre: »Det klares ikke ved højere skatter.« Ikke desto mindre er det lige nøjagtigt det, regeringen nu vil

[Gammelgaard]

gennemføre. Der er på ingen måde overensstemmelse imellem valgløfterne og det, man rent faktisk vil føre igennem med et lille folketingsflertal.

Oven i købet har man indbygget en automatisk pristalsregulering i forslagene. Det vil sige, at man lægger en inflationsbombe under økonomien. Ikke alene har vi i forvejen et rekordhøjt indkomstskattetryk og en rekordhøj moms, men nu skal der også gennem punktafgifterne bæres ekstra ved til inflationsbålet.

De pristalsregulerede afgiftsforhøjelser, flertallet nu vil gennemføre, får tilbagevirkende kraft, idet man tager sit udgangspunkt i pristalsforhøjelser, der er sket allerede tidligere i år. Indeksreguleringen betyder, at folketingsbetragtningen begrænser sin indflydelse på anvendelsen af de økonomisk-politiske midler.

Man er altså i gang med at forøge omkostningerne i erhvervslivet langt ud over det, som erhvervslivet kan bære. Hvis regeringen ikke tror på – og det gør den ikke – at afgiftsforhøjelserne giver anledning til lønglidning, så tror den galt; det har organisationshenvendelserne til udvalget klart bevist. Det vil sige, at man får en endnu dårligere konkurrenceevne end den, forslagene i første omgang lægger op til: der bliver tale om særdeles uheldige afledede virkninger.

Sammenligner vi afgiftsudviklingen for de sidste otte år mellem Danmark og Tyskland, er det tydeligt, at hvor man i Tyskland har ganske svage eller slet ingen afgiftsstigninger og i visse tilfælde afgiftsnedsættelser, har der været tale om kraftige afgiftsforhøjelser i Danmark. Disse afgiftsforhøjelser sammenholdt med de nu foreslåede vil betyde en væsentlig forøgelse af grænsehandelen, såvel den legale som den illegale.

Konkluderende: regeringens forslag vil give anledning til større arbejdsløshed, mindre provenu i statskassen, dårligere konkurrenceevne i erhvervslivet og flere virksomhedslukninger.

Må jeg herefter gøre specielle bemærkninger om enkelte af forslagene:

Vedrørende lovforslag nr. L 75, forhøjelsen af vinafgiften: det er ganske urimeligt at stille denne branche særlig dårligt ved de ikrafttrædelsesbestemmelser, der er foreslået. De medfører nemlig, at allerede nu trykte prislister, brochurer osv. vedrørende julehandelen bliver ubrugelige. Dertil kommer, at en

meget stor del af branchens omsætning finder sted op til jul, og afgiften virker således selektivt på en særdeles uheldig måde.

Om videoafgiften vil jeg gerne specielt sige følgende: jeg havde forstået, at man havde forestillet sig noget med, at man kunne bekæmpe piratbånd, volds- og pornobånd, men det er lige nøjagtigt det modsatte, der bliver tilfældet. Det, man kommer til at ramme, er de videobånd, som anvendes til kulturelle formål, som anvendes til undervisningsformål, og som anvendes inden for handicapområdet. Der er altså tale om, at man rammer direkte modsat det, man ønskede, men det ser vi jo i en række af de foreliggende forslag.

Emballageafgiften virker konkurrenceforvridende, bl. a. fordi den især kommer til at gå ud over mindre og mellemstore handlende, der ikke har mulighed for at etablere et genbrugssystem for flasker.

Endelig specielt om buscharterafgiften: afgiftspakken stimulerer, som jeg allerede har nævnt det, som helhed grænsehandelen ganske betydeligt. Denne buscharterafgift vil ikke på nogen måde formindske grænsehandelen. Dels kan buskørslen indrettes således, at deltagerne slipper for betaling, dels vil den øvrige grænsetrafik stimuleres, og afgiften på de 50 kr. rammer endvidere bl. a. unge under uddannelse og venskabssamarbejdet i grænselandet.

Vedrørende forslaget om nedsættelse af registreringsafgiften på biler ligger det ganske klart, at gennemførelsen af regeringsforslaget nok vil være en lempelse, men man har ikke taget højde for, at der i de kommende måneder sker ret så stærke prisstigninger på biler. Det vil sige, at man, hvis lempelsen virkelig skal have nogen virkning, må iværksætte den pristalsregulering af lettelsen, som man havde regnet med skulle træde i kraft den 1. januar 1983, allerede den 1. januar 1982, og det har vi da også fra venstres og det konservative folkepartis side stillet ændringsforslag om.

Samtidig med, at man gennemfører nye regler for registreringsafgiften, fjerner man den hidtidige friholdelse af sikkerhedsudstyret, og det vil få særdeles uheldige konsekvenser. Der er her ikke alene tale om, at man i væsentlig grad mindsker den lettelse, man havde tænkt på at få gennemført, men der er tale om, at man specielt rammer de

[Gammelgaard]

biler, der har meget sikkerhedsudstyr. Det vil sige, at man skader trafikikkerheden.

Vi henviser til, at professor Jørgen B. Dalggaard fra retsmedicinsk institut ved Århus universitet påpeger de meget uheldige konsekvenser af regeringens forslag på dette område; han er meget bekymret over de trafikikkerhedsmæssige virkninger.

Desuden har såvel FDM som Automobil-Importørernes Sammenslutning nævnt, at der bliver tale om, at de biler, som er fuldstændig ribbede for sikkerhedsudstyr, får en særlig præmie, og det har de også vendt sig imod.

Derfor har V og K stillet ændringsforslag også på dette område, således at sikkerhedsudstyret på biler bliver friholdt for afgift.

Det har jo også tidligere været en klar radikal tanke – det nævnte bl. a. den radikale ordfører ved første behandling – men jeg forstår, at man nu har forladt dette, og at man har solgt sikkerhedsudstyret til gengæld for en noget tvivlsom registreringsafgiftsletelse.

I øvrigt kan jeg vedrørende ændringsforslagene meddele, at vi vil undlade at stemme i de tilfælde, hvor der er tale om en mildnelse af regeringsforslagene, og at vi naturligvis vil stemme imod de egentlige ikrafttrædelsesbestemmelser, som regeringen lægger op til med ikrafttrædelse allerede den 17. november i alle de tilfælde, hvor der er tale om skærpselse af afgifterne.

Ove Jensen (FP):

Resultaterne af de mange skatte- og afgiftsforhøjelser, som den socialdemokratiske regering igennem årene har fået gennemført, har altid været ens: en markant stigning i arbejdsløsheden og en ny stribe af virksomhedslukninger. At det går sådan, ved både socialdemokratiet og forligspartierne udmærket, og derfor er det også helt bevidst, at disse partier nu sender flere tusinde ud i arbejdsløshed og igen lukker en række virksomheder. Hvis der i socialdemokratiet og forligspartierne skulle være nogen, som er uenige i dette synspunkt, skal jeg opfordre dem til at læse lidt i statistikkerne for arbejdsløshedstallene og annoncerne om tvangsauktioner og konkurser.

Det har været karakteristisk for de mange henvendelser, som folkettinget har modtaget

fra de forskellige organisationer, at både arbejdsgivere og arbejdstagere har været helt enige om, at en vedtagelse af disse forslag ville forværre situationen med både arbejdsløshed og virksomhedslukninger ganske alvorligt, og det har været deprimerende at høre på, hvordan en hel branche eller en enkelt virksomhed totalt vil blive ødelagt ved vedtagelsen af disse forslag.

Det er endnu mere sørgeligt, når man ved, at den ny byrde, der nu lægges ud på befolkningen, ikke på nogen som helst måde vil bidrage til at rette op på den fortvivlede økonomiske situation, landet befinder sig i, for selv om regeringens provenuskøn på 1,4 mia kr. kan holde, hvad hjælper det så på et statsunderskud på mellem 80 mia og 90 mia kr. i 1982?

Det er i øvrigt meget tvivlsomt, om der overhovedet bliver noget nettoprovenu ved disse afgifter. Skatteskruen er i forvejen spændt så hårdt, at folk ikke har råd til at betale mere, og derfor tvinges de helt automatisk til at nedsætte forbruget. Denne forbrugsnedgang vil sluge det meste af det skønnede provenu, og den forøgede udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse vil sikkert tage det, som så er tilbage. Derfor er det meget uklogt at gennemføre disse afgiftsforhøjelser; de har kun skadelige virkninger.

Til lovforslag nr. L 73 har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag, som går ud på at pristalsregulere de 35.000 kr., der var grænsen i 1965 og frem til 1982. Ved en ren pristalsregulering af det oprindelige beløb på de 35.000 kr. viste det sig, at grænsen, hvortil der så kan afskrives, i 1982 bliver 180.000 kr. og ikke 100.000 kr., som regeringen foreslår.

Til lovforslag nr. L 82, om afgift af visse detailsalgspakninger, har vi stillet ændringsforslag nr. 1 og 2, der gør den tidssvarende plastemballage afgiftsfri. Vi har i betænkningen gjort opmærksom på de fordele, plastemballage har i forhold til andre emballagetyper.

I ændringsforslag nr. 6 foreslår vi ikrafttrædelsesdatoen til den 1. februar 1982. Begrundelsen for dette ændringsforslag er, at prislistes og kataloger traditionelt fremstilles i oktober med henblik på udsendelse i november til særligt brug for julesalg. En tidligere ikrafttrædelse end den 1. februar vil derfor betyde, at prislistes og kataloger vil være forældede, inden de kommer i brug.

[Ove Jensen]

Allerede ved førstebehandlingen af denne pakke gjorde jeg opmærksom på, at lovfor-slag nr. L 83, buscharterafgiften, var helt tå-beligt, og jeg påviste, hvordan det var muligt at undgå afgiften ved at lade sig køre i bus til grænsen og derefter gå over og lade sig transportere videre af tyske vognmænd.

Men udvalgsbehandlingen har vist, at det-te forslag har så mange andre urimeligheder, at det er ubegribeligt, at skatteministeren ikke for længst har taget det tilbage og er-kendt, at det er uanvendeligt.

Hovedmotivet for forslaget har været at begrænse de mange indkøbsture syd for grænsen. Behandlingen af forslaget har som før nævnt tydeligt vist, at det er let at undgå afgiften for dem, som det har været hensig-ten at ramme.

Derudover har det vist sig, at forslaget rammer flere grupper som f. eks. det danske mindretal i Sydslesvig, skoleudflugter, høj-skolearrangementer, idrætsstævner, pensio-nistrejser og mange andre. Forslaget medfø-rer, at f. eks. Tvindskolerne, der for offentli-ge midler har købt egne busser, kan passere grænsen uden at betale charterafgift; altså en klar forskelsbehandling over for de uddan-nelsesinstitutioner, der ikke har egne busser og derfor må betale afgiften.

Som prikken over i'et kan nævnes, at for-slaget sandsynligvis også er i strid med gæl-dende EF-regler, og det må forventes, at de fire forligspartier kaster Danmark ud i en ny tabt snapsesag ved EF-Domstolen, fordi der nøjagtig som i snapsesagen ligger en klar diskriminering mod erhvervsdrivende i andre EF-lande.

Jeg kan oplyse, at fremskridtspartiet vil stemme for ændringsforslagene nr. 1-5 til dette lovforslag.

Til lovforslag nr. L 84, registreringsafgift af motorkøretøjer m. v., har vi stillet æn-dringsforslag nr. 1, der går ud på at fritage alle elbiler for registreringsafgift. Vi vil anbe-fale dette ændringsforslag, fordi det vil give elbilen gode udviklingsmuligheder, og det kan blive et slagkraftigt dansk eksportpro-dukt.

Bortset fra lovforslagene nr. L 73 og L 84 gælder det om dem alle, at de vender den tunge ende nedad, og jeg vil tilføje, at det er karakteristisk for de forslag, som socialdemo-kratiet har fremsat i de sidste mange år.

Glistrup (FP):

Det lykkeligste budskab, vi har fået fra regeringen i forbindelse med dens 11 skatte-forhøjelsesforslag, er, at nu også socialdemo-kratiet er blevet overbevist om, at simpel uagtsomhed ikke mere bør straffes inden for skattelovgivning. Det er jo således, at i tusindvis af mindre næringsdrivende igen-nem årene er blevet hængt op, fordi de simpelt hen ikke har magtet alle disse boghol-derperfektionismekrav, som de forskellige regler stiller. Derfor skal vi være glade for skatteministerens forsikring om, at nu også regeringen går ind for, at simpel uagtsomhed ikke skal straffes. Lad os så bare se igennem fingre med hans åbenbart lovstridige udtalel-ser i betænkningen om, at regeringen allere-de fra nu af vil begynde at praktisere det, som de 69 medlemmer i socialdemokratiets folketingsgruppe vel står samlet bag ved; det vil sige, at uanset at der i loven stadig står, at simpel uagtsomhed er strafbar, vil skattemi-nisteren altså nu ikke længere opfylde den lovregel.

Men var det nu trods alt ikke sikrere, når vi nu har et ændringsforslag om at ophæve straffen for simpel uagtsomhed, at man så vedtager det ændringsforslag, når der nu åbenbart er enighed om det? Jeg tænker på ændringsforslag nr. 3 til lovforslag nr. L 74. Men vi har altså hørt nu, at f. eks. venstre, som hr. Ellemann-Jensen sagde, vil stemme imod forslaget, fordi venstre nu siger: vi kan ikke stemme for ophævelse af straffen for simpel uagtsomhed, når det kun vedrører et enkelt område – det skal ses i en større sam-menhæng.

Da fremskridtspartiet for 4 år siden frem-satte et lovforslag om generel ophævelse, hvor vi så det i Zs store sammenhæng, benyt-tede venstres daværende leder, hr. Poul Hart-ling, dette forslag til det, han kaldte sit sidste ord fra folketingets talerstol, hvor hr. Poul Hartling kraftigt argumenterede for, at venstre skulle stemme imod det forslag, hvor man havde set det i sidste sammenhæng. Nye mænd, nye tider, nye skikke! Det gælder alt-så også inden for partiet venstre: nu, hvor vi har det forenklet ned til at være det bestemte lovforslag, vil man altså heller ikke følge lin-jen. Men vi er da glade for, at i hvert fald det store socialdemokrati ud af det massive flertal – samtlige partier mod fremskridtspar-

[Glistrup]

tiet – der i september 1977 var for, at man ikke skulle ophæve straffen for simpel uagtsomhed, i de mellemliggende år med skatteministerens generelle opfattelse er blevet overbevist. Det er jo igen et bidrag til vor efterhånden hundredtallige samling af eksempler på, at fremskridtsforslag bliver gennemført med årene, når de andre partier efterhånden får tid til at tænke sig om, og det er vi selvfølgelig glade for.

Det efter regeringens mening mest markante bidrag, der er i denne afgiftspakke, er det, som vedrører pristalsreguleringen af afgifter. De, der måtte have ulejligen sig med at gå ned i teknikken fra regeringens side, kan så harcelere nok så kraftigt over, at man med henblik på de afgiftsforhøjelser, der skal finde sted som følge af pristalsregulering til april på tobakken og til juli på alkoholen, tager udgangspunkt i for længst forældede pristal, sådan at man her til april måned, altså efter 3 måneders forløb, faktisk får noget, der ligner halvandet års prisstigninger, lagt på som den såkaldte pristalsforhøjelse og noget lignende til juli på tobakken, mens man for så vidt angår bilerne, hvor det trækker den anden vej, er af den opfattelse, at prisnedsættelser og afgiftsnedsættelser skal skubbes ud og beregnes på en teknisk meget ufordelagtig måde.

Det har venstre og de konservative så søgt at udbede ved at stille ændringsforslag, og det støtter vi naturligvis. Men jeg vil gøre opmærksom på, at hvis folketingets flertal skulle besinde sig på virkelig at støtte dette forslag fra venstre og de konservative, bliver det nødvendigt mellem anden og tredje behandling at gøre det teknisk egnet. For som det er udformet, er det teknisk aldeles uegnet.

Dumpeprisen blandt regeringens forslag bæres så ubestridt af denne charterafgift på de 50 kr. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at skatteministeren efter at have studeret det nærmere selv håbede, at han faktisk kunne holde mund med tilbagevirkende kraft og have ladet være med at fremsætte dette forslag, som jo ikke ud fra nogen som helst synsvinkler indeholder noget som helst fornuftigt.

Jeg kan derfor fuldt ud bifalde hr. Brixtoftes opfordring til skatteministeren om nu i forbindelse med udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling at finde

frem til et elastisk tilbagetog, sådan at vi lader forslaget blive liggende i udvalget og lader være med at sende det til tredje behandling på torsdag, hvor vi jo nok kan få debatten til at dreje sig om så mange andre ting, at vi ikke absolut behøver at skulle køre løs med dette på enhver måde u hensigtsmæssige forslag.

Der er masser af indvendinger imod det, og jeg vil i og for sig ikke sige, at det administrativt bliver væsentligt bedre, hvis man vedtager retsforbundets ændringsforslag, men man får da i hvert tilfælde gjort det til et forslag, der kommer til at ramme mindre urimeligt, ved at følge retsforbundets ændringsforslag, om end det alligevel vil være et umuligt lovforslag, selv om man inkorporerer ændringsforslagene, vil vi stemme ja til retsforbundets ændringsforslag.

Det er åbenbart, at det, ministeren har bidt sig fast i, er hans forestilling om, at når folk tager med busser ned til grænsen, er det absolut kun for at lave grænsehandel, og det har det jo altså vist sig at det bestemt ikke er. Men selv om så var – det er trods alt en pragtfuld oplevelse for folkepensionisten fra Århus, fra Ringkøbing, fra Holstebro, fra Skjern, eller hvem det nu er, der drager derned og laver den handel. Hvorfor i alverden skulle de dog ikke have lov til det? Det spiller jo under alle omstændigheder så ringe en rolle provenumæssigt, og i hvert tilfælde opnår man ikke det, vi læser om i et af forligspartiernes, kristeligt folkepartis, reportage i dets eget blad, hvor der skrives, at en af de to geniale ting ved denne pakke er, at man skulle hjælpe de sønderjyske købmænd. Det gør man i hvert tilfælde ikke, for sønderjyder tager ikke på bustur ned til grænsen, de kører i egen bil eller kører med naboens eller en andens bil, hvis de ikke har egen bil, så de sønderjyske købmænd er i hvert tilfælde aldeles upåvirkede af det. Tværtimod betyder det nok snarere yderligere en omsætningsnedgang for dem, når der ikke kommer alle de mange buschauffører ned igennem det sønderjyske område. Bevares, det er muligt, der vil komme en anelse forhøjelse af omsætningen af tobaksvarer, vinvarer og lignende ting i Midtjylland, men det kan jo langtfra modsvares af den ulempe, der kommer i form af øget arbejdsløshed inden for buschaufførhvervet i vintermånederne, og lignende ting.

[Glistrup]

Derfor er der absolut ingen rimelig grund til at støtte dette forslag, der, som det ganske givet fremgår, også er EF-stridigt. Det er jo fuldstændig parallelt med snapsesagen, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at skatteministeriet og justitsministeriet indtager samme holdning, som de gjorde i snapsesagen, nemlig at dette her skulle være lovligt. Men sandheden er jo altså bare den, at EF-Domstolen har en anden fortolkning, end man har i justitsministeriets lovkontor og i skatteministeriet, og det er trods alt EF-Domstolen, der afgør, om noget er EF-traktatstridigt eller ej. Dette her er så åbenbart i strid med 4-5 artikler i Romtraktaten efter den praksis, hvoraf snapsedommen er en af afgørelserne. Så også ud fra det synspunkt burde ministeren selvfølgelig lade være med at fremføre med noget, der under ingen omstændigheder giver noget som helst provenu.

Kristeligt folkepartis blad mente også, at en anden ting i denne afgiftspakke var god, og det var disse videoafgifter, idet man siger, at det nu er slut med porno i Danmark, når bare vi får denne videoafgift indført. Men det tør nok siges, at udvalgsbehandlingen har afsløret, at det bliver lige det stik modsatte. De, der laver voldsvideo, usædelighedsvideo og lignende ting, får en enorm konkurrencemæssig fordel ved, at deres konkurrenter på Københavns universitet, og hvor det ellers er, at man bruger det i videnskabsformer eller lignende ting, nu skal til at betale denne enormt høje afgift. Dette videoforslag er et af eksemplerne på, hvor sjusket det hele er kørt fra skatteministeriets side. Efter at udvalgsbehandlingen var færdig, kom man med et ændringsforslag, som totalt ændrer indholdet af videolovforslaget, nemlig således, at det får et provenumæssigt indhold, idet det også skal gælde udlejning, som er den måde, man driver disse videoting på, og så skriver man halvanden linje bemærkninger:

»Dette er en redaktionel korrigerende.«

Men det tør nok siges, at det er en total ændring af hele lovforslaget, som er sket med det ændringsforslag, der her kommer fra regeringen, og som altså vil føre til en skævvridning af videobranchen.

I øvrigt har udvalgsbehandlingen i vidt omfang formet sig på den måde, som hr. Gammelgaard beskrev. Det er således, at vi i hele skatteministerens adfærd over for udvalget har mødt en afvisning og en arrogance

med hensyn til at belyse de ting, som udvalget sagligt havde brug for at få belyst, og vi håber bestemt ikke, at det skal danne skole ved fremtidige udvalgsbehandlinger, at man i den grad på næsten alle de centrale områder afviser virkelig at gå ind i en debat om realiteterne.

Mest tragisk er det selvfølgelig, at man ikke kan komme ind på en debat om arbejdsløshedsvirkningerne af disse forslag sammenlignet med de provenuvirkninger, de får, og her vil jeg virkelig anbefale skatteministeren at læse de rapporter, der i sin tid kom fra den mand, der indtil januar måned 1981 var chef for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Det er faktisk således, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i perioden for januar 1981, når der kom afgiftsforslag o. lign., kunne klare alle de problemer, som den nuværende skatte- og afgiftsminister tolt giver op over for, i retning af at regne sig frem til, hvilken arbejdsløshedseffekt der vil være af afgiftsforhøjelserne, og hvordan afgiftsforhøjelserne virker, nemlig sådan, at man faktisk ikke får noget ekstra provenu ind. Skatteministerens bestandige omkvæd har her været, at der nok bliver uændret køb af varer, til trods for at afgifterne i de værste tilfælde stiger til det 3-4-dobbelte af det, de er i øjeblikket – jeg tænker på cut plug-området – og da er det altså, der virkelig kan hentes inspiration, hvis skatteministeren i sin julelæsning ville inkludere de kommentarer til tidligere års september-, august-, juniforlig osv., som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i sin tid, i slutningen af 1970'erne og i 1980, udsendte.

Derudover er det jo sådan, at vi finder mange steder, hvor der trods alt er givet ganske interessante oplysninger, f.eks. den, at ministerbilerne nu er oppe i ¼ mill. kr.s klassen, medens toppen for, hvad man kan afskrive på i det private erhvervsliv, er på 100.000 kr., og der er mange andre interessante ting, som vi skal vende tilbage til ved lejlighed. Nu er fremskridtspartiets taletid udløbet, så jeg må vente med de andre ting til senere.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan tilslutte mig den kritik, der har været rejst fra forskellig side, af den måde, udvalgsarbejdet er foregået på. Jeg vil godt

[Rahbæk Møller]

understrege, at det på ingen måde er en kritik af formanden og hans mødeledelse, men nok en kritik af ministeren.

Baggrunden er selvfølgelig, at vi har fået et papirnusserparti ind i folketinget, der tror, det er dets opgave at stille de fleste mulige spørgsmål uanset sagligt indhold. Baggrunden er også, at vi har fået rekordagtigt mange henvendelser fra alle mulige organisationer. Derfor forstår jeg selvfølgelig godt, at ministeriet har været overbebyrdet, og jeg forstår godt, at man kan være tilbøjelig til at komme med dumme svar på dumme spørgsmål. Men sagen er, at ministeren har misbrugt situationen. I vidt omfang har det været umuligt at få et ordentligt svar på et seriøst spørgsmål. Et eksempel er optrykt i betænkningen til lovforslag nr. L 84, og jeg må lige give baggrunden for spørgsmålet.

Der er tale om en afgiftspakke, der skaber arbejdsløshed, men på et enkelt punkt letter man, nemlig hvad angår bilbeskatningen. Derfor er der grund til at spørge: hvis der kommer forøget beskæftigelse dér, hvor importtungen er den så? Og derfor lyder spørgsmålet: hvor mange arbejdspladser skabes ved en merimport af biler på 1 mia kr.? Svaret var, at ministeren troede ikke, der kom en merimport. Det har intet med spørgsmålet at gøre. Derfor gentog udvalget naturligvis spørgsmålet, og så svarede ministeren ved at henvise til sit foregående svar. Det er simpelt hen uværdigt, at man på et så præcist og konkret spørgsmål ikke kan få et konkret svar.

Jeg vil også tilslutte mig den kritik, der har været af, at disse henvendelser fra brancheforeninger, der blev sendt over til udtalelse i ministeriet, bleven sendt tilbage med standardkommentaren: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.« Disse henvendelser var naturligvis meget forskellige i indhold og omfang, men det er sandelig ikke rigtigt, at de alle sammen var så indholdsløse, at de ikke gav anledning til bemærkninger af nogen art.

Vi må simpelt hen overveje, om det er rimeligt at holde masser af mennesker vågne til langt ud på natten i både folketingssekretariat og ministerium for at duplikere totalt indholdsløse skrivelser og transportere dem frem og tilbage. Og svaret er jo nok, at vi i fremtiden må give os den tid, der er nødvendig, og at ministeren må ændre holdning og

virkelig svare på de ting, der bliver spurgt om.

På baggrund af det udvalgsarbejde er der naturligvis fortsat stor tvivl om virkningen af mange af disse lovforslag. Men på ét punkt er tvivlen da bortvejret i høj grad – jeg tænker på buscharterafgiften. Det er nu meget grundigt dokumenteret, at denne charterafgift stort set ikke vil have nogen som helst konsekvenser i retning af at begrænse grænsehandelen på nogen måde. Derimod vil den have drastiske konsekvenser for helt andre befolkningsgrupper: skolebørn, der skal ned at se Dannevirke, en gruppe mennesker, der skal til koncert i Flensborg eller Kiel og ikke ønsker at køre i egen bil eller ikke har egen bil. Med andre ord: man rammer ikke det, man vil ramme, men rammer helt tilfældigt. Jeg forstår, at der er andre partier, der har begæret udvalgsbehandling af dette lovforslag mellem anden og tredje behandling, og det kan vi i hvert fald tilslutte os.

Hvad angår virkningen af pakken, kommenterede jeg den ved førstebehandlingen, og jeg skal ikke gentage det her. Vi får en generel debat igen ved tredjebehandlingen. Jeg skal kun sige, at udvalgsbehandlingen, i den udstrækning der har været en sådan, kun har bekræftet vores bange anelser.

Jeg vil derefter kommentere vores indstilling til de forskellige ændringsforslag.

Lovforslag nr. L 73, der går ud på, at retten til at afskrive på direktionsvogne skal lempes, foreslår fremskridtpartiet yderligere udvidet. Det går vi naturligvis imod.

Hvad angår de forskellige afgiftsforslag, vil vi stemme for alle de ændringsforslag, der betyder en lempelse. Ministerens ændringsforslag vil vi undlade at stemme til, bortset fra dem, der betyder en skærpelse; dem vil vi stemme imod.

Til lovforslag nr. L 74 er der et enkelt ændringsforslag af en noget anden karakter, idet fremskridtpartiet foreslår, at simpel uagtsomhed afkriminaliseres. Vi har sympati for at afkriminalisere mindre forbrydelser, men da ministeren har bekendtgjort, at han vil komme med et lovforslag om samme indhold, synes vi ikke, det er rimeligt at vedtage det her. Vi vil undlade at stemme til dette ændringsforslag.

Lovforslag nr. L 84, om en lempelse af registreringsafgiften, har jeg været inde på. Det var det værste af alle forslagene. At man

[Rahbæk Møller]

som et led i en almindelig stramning vil lempe netop bilbeskatningen, er vi kraftigt imod. Men der er dog selv i dette forslag et enkelt lyspunkt, nemlig den delvise afgiftsfritagelse for elbiler. Den er vi for, og vi er også for, at den er tidsbegrænset, men vi forstår ikke, hvorfor afgiftsfritagelsen er begrænset til godsvogne. Der kunne også være brug for at stimulere en dansk eksport af privatvogne. Derfor har vi sammen med venstre og de konservative stillet ændringsforslag med dette indhold. Vi har set, at fremskridtspartiet er kommet med et ændringsforslag af stort set samme indhold, og som hr. Ivar Hansen har gjort opmærksom på, er det rimeligt at trække det ene af dem tilbage, og da må vi nok konstatere, at fremskridtspartiets er det sagligt bedste, så jeg skal sige, at vi heller ikke opretholder ændringsforslag nr. 2, men anbefaler at stemme for nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3 til lovforslag nr. L 84 stemmer vi imod. Derudover er der stillet et ændringsforslag uden for betænkningen af venstre og de konservative om bibeholdelse af afgiftsfritagelsen for sikkerhedsudstyr. Vi har megen sympati for at fritage sikkerhedsudstyr for afgift, og vi er imod, at man som led i denne reduktion af afgiften fjerner denne fritagelse; men hvis venstres og de konservatives ændringsforslag vedtages som led i den almindelige lov, betyder det jo bare en yderligere lempelse af registreringsafgiften, og vi må derfor på trods af vores sympati for at friholde sikkerhedsudstyr stemme imod venstres og de konservatives ændringsforslag på dette område.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er helt spændende, om det skal være et nyt samarbejdsmonster herinde, at SF, V, K og Z holder sammen og danner en helt ny akse, som man øjensynlig lægger op til i forbindelse med bilskatterne. Det bliver spændende at se fortsættelsen.

Jeg vil i øvrigt gerne begynde med at sige, at jeg går ud fra, at det fortsat er regeringens hensigt at tage ansvaret for den finanslov, der skal vedtages inden jul, og under den forudsætning skal jeg anbefale på den radikale gruppes vegne, at vi vedtager disse afgiftsforslag.

Forligspartierne bliver ene om at gennemføre afgifterne, der, som det burde være

kendt, er en følge af aftalerne i maj måned, og jeg ser dem som et led i den samlede skattepakke, der dengang blev behandlet, og som omfattede kontantvurderingen med en nyordning af grundskatterne og nedsættelsen af grundskyldpromillerne, en lettelse af indkomstskatterne med forlængelse af proportionalstrækket og forhøjelsen af personfradraget for pensionister og nu de nye afgifter og skattelettelserne for erhvervslivet.

Jeg skal kun beklage, at det ikke lykkedes at forhandle samtlige disse led i den samlede skattepakke til ende på én gang, så de kunne være fremsat ved samlingens begyndelse alle sammen. Men nu må vi tage dem, så snart vi får dem forhandlet færdig.

De øvrige partier går imod afgifterne. Venstre og de konservative stemmer dog som andre, der i øvrigt går imod, for skattelettelserne. Det synes at være et led i de to partiers økonomiske politik, at de stemmer imod eller undlader at stemme for nødvendige skatter, men stemmer for enhver skatteletelse. Det har vi set før. For mig ser det ud, som om det ikke kan være udtryk for en meget udtalt ansvarsfølelse over for udviklingen i det danske samfund.

Venstre og de konservative går også imod de nye afgifter, siger de, fordi de ikke tror, at de vil indbringe det provenu, som er forudsat, mens skadevirkningen, nemlig nogen virkning på beskæftigelsen, vil indtræffe uden diskussion.

Specielt med hensyn til provenuvirkningen vil jeg gerne fremhæve den mindretalsudtalelse, vi står for, til lovforslag nr. L 74. Der står heri, at i det omfang der bliver tale om et faldende provenu for så vidt angår L 74, afgift af øl, L 75, afgift af vin og frugtvin m. m., L 76, afgift af spiritus m. m., og L 77, tobaksafgifter, vil et sådant naturligtvis have sit udgangspunkt i et faldende forbrug. Det vil være en fordel for folkesundheden og resultater i faldende udgifter på sundhedsområdet, så på dette område kan jeg aldeles ikke dele frygten for et mindsket provenu; det vil være særdeles velkomment.

Jeg kan her pege på den undersøgelse, der måske ikke i alle henseender er perfekt, men hvorefter 50 pct. af samtlige ansøgninger om invalidepension i København i trekvart år skyldes alkoholskader, de udtalelser, som professor Dalgaard kommer med i aviserne fra disse dage om, at spiritus er involveret i

[Bernhard Baunsgaard]

mange flere ulykker, end man hidtil har været klar over, og endelig en tidligere undersøgelse, hvorefter så meget som en fjerdedel af samtlige hospitalsudgifter mere eller mindre direkte har deres rod i alkohol.

Jeg synes, alt dette gør, at vi med stor sandsynlighed stemmer for disse forhøjede afgifter og er tilfredse med, at de for fremtiden skal pristalsreguleres. Det er meget stærke argumenter, der taler for det, og jeg kan her føje til, at så meget som mere end to tredjedele af de nye afgifter er lagt på giftområdet. Det er i alt godt 1,2 mia kr. af de samlede 1,8 mia kr. på årsbasis.

Af de andre partier skal jeg lige tillade mig at nævne SF, der, så vidt jeg kan forstå det, er tilhænger af flere af forslagene – det gælder f. eks. L 82 om detailsalgspakninger og L 85 om lystbådsafgiften. Man er tilhænger af de to forslag, men vil alligevel ikke stemme for dem, og det må man jo så se at klare.

Om ændringsforslagene skal jeg i øvrigt sige følgende:

Den radikale gruppe støtter de af ministeren stillede ændringsforslag, men har derudover bemærkninger til bl. a. følgende forslag:

I L 83, buscharterafgiften, bør der foretages ændringer, sådan som vi er kommet frem til dem. Jeg er tilhænger af, at man, så vidt det er muligt, fritager børn og unge, der foretager busrejser til syd for grænsen. Der er lovet et ændringsforslag fra ministeren, og det ser vi meget gerne på under den fortsatte udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Om L 84, sikkerhedsudstyr, har der været talt fra venstres og de konservatives ordførere, men jeg vil gerne sige, at jeg forstår ikke de udtalelser, der heroppe faldt fra venstres ordfører, hr. Ivar Hansen. Hr. Ivar Hansen er den mand, der for relativt kort tid siden som medlem af SV-regeringen var med til at hindre, at der blev gennemført yderligere fritagelse for sikkerhedsudstyr. Hvis dette ikke er hykleri, vil jeg meget gerne have en definition på hykleri. Jeg synes, hr. Ivar Hansen burde holde sig selv og venstre fri for den slags udtalelser heroppefra. Men jeg vil gerne føje til, at jeg har forsøgt både over for socialdemokratiske finans- og skatteministre og over for venstres skatteminister at få gennemført lettelser i afgiften på sikkerhedsudstyr. Oprindeligt blev dette lovet over for et

flertal i folkettingen af den socialdemokratiske finansminister, hr. Grünbaum, og så vidt jeg husker, nåede vi dengang til, at der var 17 forskellige slags sikkerhedsudstyr, der burde fritages. Men det er, som jeg har sagt, aldrig lykkedes at få overtaget en skatteminister, hvad enten han tilhørte socialdemokratiet eller venstre, til at opfylde dette. Jeg finder, at det er en horribel og fuldstændig uholdbar tilstand, at det, der vedtages i folkettingen, og som står i loven, ikke overholdes af myndighederne, og derfor har vi sagt: lad os så få en almindelig lettelse.

Men jeg vil gerne føje til: jeg deler de bekymringer, som er kommet frem fra forskellige side, bl. a. fra hr. Gammelgaard: vi må ikke risikere, at sikkerhedsudstyr bliver strøget i nogle af bilerne. I den henseende nærer jeg ikke stor frygt for Vestbilerne, for de produceres i så store serier, at der næppe vil ske ændringer for deres vedkommende, men jeg er bekymret for, hvad man kan finde på for de billige Østbiler, og derfor gør jeg igen opmærksom på, at de fire former for sikkerhedsudstyr af de, så vidt jeg husker, 17 mulige bør vi se at få indført en regel om skal påbydes. Det gælder seler for og bag, nakkestøtter og lamineret forrude. Det er, hvad der er tilbage, hvad man har kunnet tvinge ministrene til.

Jeg foreslår, at vi nu sætter en undersøgelse i gang, og jeg vil gerne direkte spørge ministeren, om han vil arbejde videre med dette problem. Så vidt jeg forstår af et notat, jeg har fået, er der ikke nogen vanskeligheder ved at få gennemført et påbud med hensyn til EF-landene, og jeg tror, at det af hensyn til ikke mindst Østbilerne vil være udmærket.

Endelig vil jeg sige noget om afgiften af detailsalgspakninger.

Under udvalgsarbejdet er det, som allerede den socialdemokratiske ordfører, hr. Bakholt, bemærkede det, blevet klart, at vi ikke ved de afgifter, der vedtages her, og heller ikke ved de afgifter, som vi har haft hidtil, har nået det ønskede mål, nemlig en begrænsning af tilsviningen af naturen og en mindselse af forbruget af råstoffer. Det blev nævnt, at eddikeplastflasker skal belægges med afgift, men at plastbeholdere, der f. eks. bruges til frysevæske og olie til biler, ikke belægges med afgift, og ikke mindst de sidste giver jo anledning til en hel del svineri. Det radikale venstre er derfor enig i bemærkning-

[Bernhard Baunsgaard]

gen om, at vor detailsalgspakningsafgift rammer for tilfældigt, og jeg vil, ligesom den socialdemokratiske ordfører gjorde det, opfordre ministeren til at tage hele dette område op, så vi får en rimelig belægning spredt ud over det. Ud over plastpakningerne mener jeg der er god grund til at kigge på, hvordan afgiften på pap- og papirpakninger rammer.

Endelig har jeg et par ord at sige om de straffebestemmelser, der findes i L 74. Fremskridtspartiet mente som sædvanlig i stor beskedenhed, at det alene havde peget herpå, men så må jeg gøre opmærksom på, at jeg tidligere på den radikale gruppes vegne har fremsat et forslag med henblik på det urimelige i, at vi i erhvervsskattelovgivningen har en bestemmelse om, at selv utilsigtede, simpelt uagtsomme fejltagelser skal kunne straffes med bøde. Jeg nævnte dengang et eksempel på, at en ren skrivefejl havde medført en bøde på 2.000 kr., til trods for at det var manden selv, der gjorde opmærksom på den, og toldvæsenet tydeligt sagde, at det kun var en skrivefejl, som det slet ikke havde opdaget, hvis han ikke havde sagt noget.

Men når så fremskridtspartiet følger det op med at sige, at det vil være en helt ny og fordærvelig praksis, at man undtager simpel uagtsomhed, må jeg gøre opmærksom på, at mit spørgsmål dengang fremkaldte den nuværende praksis, og at det, der står i forbindelse med lovforslag nr. L 74, er det helt afgørende, nemlig at man vil fortsætte den nuværende praksis. Udvalget, står der, har noteret sig, at ministeren senere på året – det opfatter jeg som inden nytår – vil fremsætte et forslag til lov om ændringer i straffebestemmelserne i den samlede told- og forbrugsafgiftslovgivning, sådan at simpel uagtsomhed ikke længere kan straffes med bøde. Det er jeg tilfreds med. Jeg lægger så stærkt vægt på det, at jeg for ikke senere at blive misforstået gerne vil understrege, at hvis det ikke er lykkedes i denne samling, dvs. inden vi tager på sommerferie til juni, for folketinget at blive enigt med regeringen om et forslag af denne karakter, som ministeren altså også ønsker, vil jeg komme med den oplysning, at jeg agter at stemme for ethvert lovforslag, fremsat af hvem som helst, der går i den af mig ønskede retning.

Afslutningsvis skal jeg komme med følgende bemærkning: til det allerførste lovforslag – det er lovforslag nr. L 73 – er der op-

trykt et svar fra ministeren om, hvordan den samlede virkning bliver, når vi ser socialt på det. Man har oplyst, at den samlede virkning af forslagene – det har undersøgelser vist – for en skattepligtig indkomst på ca. 100.000 kr. vil være ca. 500 kr. årligt, medens den samlede virkning for en skattepligtig indkomst på ca. 200.000 kr. vil blive ca. 800 kr. årligt. Jeg finder, at der er en pæn social balance i disse forslag, noget, som jeg også lægger vægt på, og som jeg ved tidligere har spillet en rolle for visse partier.

Endelig er der, som det er kendt, og som jeg har nævnt, ændringer i ikrafttrædelsesdatoerne. Nogle forslag træder i kraft den 1. december, andre den 1. januar, og en række træder i kraft den 17. november. Jeg har sagt, at jeg finder det beklageligt, at vi ikke tidligere er blevet færdige med denne afgiftspakke og har kunnet tage den sammen med indkomstbeskatningen, for for mig er det et samlet hele, men det lykkedes altså ikke. Jeg kan dog ikke tilbageholde en lille drilsk bemærkning: mon det er et særligt socialdemokratisk masochistisk træk, at man af alle de datoer, man havde mulighed for at vælge, har valgt den 17. november? Hvis en og anden ikke skulle huske, hvad der sker den 17. november, vil jeg lige gøre opmærksom på, at det er valgdatoen for kommunalvalget.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

I anledning af hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger skal jeg bare kort præcisere vores stillingtagen.

Socialistisk folkeparti er imod denne afgiftspakke, fordi den skaber arbejdsløshed, og fordi den opleves som løftebrud af fagbevægelsen.

Hvad angår de konkrete afgiftsforhøjelser, er det helt klart, at der er nogle, vi er mere imod end andre, og specielt lovforslag nr. L 82 og L 84 kunne vi sagtens have stemt for, hvis de var indgået i en anden økonomisk sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Det var dog en besynderlig argumentation, den radikale ordfører brugte i forbindelse med dette, at han nok nu går ind for at af-

[Gammelgaard]

skaffe fritagelsen for registreringsafgifter af sikkerhedsudstyr for biler: fordi det ikke er blevet gennemført fuldt ud, må vi hellere afskaffe fritagelsen fuldstændigt.

Jeg vil gerne henvise til den henvendelse, vi har fået fra professor Jørgen Dalgaard, og hvori denne bl.a. udtaler:

»Man må nu befrygte, at sådant udstyr...« – og hermed menes sikkerhedsudstyr – »...ikke mere vil være en selvfølge, hvis afgiftslempelsen bortfalder og det bedste sikkerhedsudstyr derved fordyres mærkbart.«

FDM fremfører:

»Regeringen får svært ved at skabe trafikanternes forståelse for en beskatning af udstyr, som kan begrænse antallet af trafikdræbte og -kvæstede.«

Automobil-Importørernes Sammenslutning skriver:

»En vedtagelse af regeringens forslag vil være et sikkerhedsmæssigt tilbageskridt, idet det uundgåeligt vil medføre, at flere kunder end tidligere vil kræve bilerne leveret uden det afgiftsbelagte udstyr for derved at kunne spare flere tusinde kroner i afgifter.«

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal først kort sammenfattende bemærke til ordføreren for SF, at det gode, som man vil, det gør man ikke, og det onde, som man ikke vil, det kan man alligevel ikke forhindre. Det er vist meget klart sagt.

Til hr. Gammelgaard. Nu kan meget jo undskyldes et folketingsmedlem, der er så nyt i salen som hr. Gammelgaard, men jeg synes ikke, man kan undskylde, at hr. Gammelgaard ikke hører efter. Jeg har gang på gang med netop de argumenter, som hr. Gammelgaard nu fremfører, prøvet at overtale et flertal i folketinget til at fritage sikkerhedsudstyr for afgift. Det er blevet fremhævet, sidst af venstres skatteminister, hr. Anders Andersen, at man bare kan gøre det lovpligtigt, og at man ikke vil vedtage mere end fire ting, fordi det øvrige er lovpligtigt.

Jeg skal gentage, for at der ikke skal være nogen tvivl: jeg er enig i hr. Jørgen Dalgaards frygt, og jeg har heroppefra spurgt skatteministeren, om han vil sørge for, at disse nu fire ting: seler for og bag, nakkestøtter og laminerede forruder, bliver påbudt udstyr i bilerne; så kan det i hvert fald ikke

gå ud over sikkerheden på vejene. Men jeg deler beklagelsen af, at ingen regering trods et klart løfte har ønsket at gennemføre folketingets flertals vilje på dette område.

Bollmann (CD):

Det er jo rigtigt, at vi har haft mange og lange møder i udvalget, og at der har været mange deputationer og henvendelser til udvalget, men når hr. Ellemann-Jensen taler om kaotiske tilstande under udvalgsarbejdet, finder jeg det mildt overdrevet. Det er mit indtryk, at arbejdet er forløbet nøjagtigt på samme måde, som under andre skatteministre, også da ministeren hed Anders Andersen.

Jeg skal i øvrigt vente med at komme med principielle betragtninger til tredje behandling og koncentrere mig om nogle af de enkelte forslag.

Vi er tilfredse med udsættelsen af ikrafttrædelsesdatoen for chokolade- og sukkervareafgiften og for vinafgiften. Der er ingen tvivl om, at disse brancher har særlige problemer, som nu kan afbødes ved denne udsættelse.

Hvad angår sikkerhedsudstyret, synes jeg, at vi under udvalgsbehandlingen fra anden side end dem, som hr. Gammelgaard nævnte, har fået bekræftet, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, nemlig at disse ændringer ikke vil påvirke folks interesse for sikre biler. Og når hr. Gammelgaard taler om en tvivlsom nedsættelse, vil jeg da bede ham om at læse lovforslaget én gang til, herunder især reglerne om den fremtidige regulering.

Med hensyn til emballageafgiften er det nok under udvalgsbehandlingen, som andre har været inde på, blevet klart, at det ikke er en helt rimelig afvejning, der er sket af de forskellige emballagetyper, og jeg kan derfor tilslutte mig henstillingen til ministeren om at få en nærmere vurdering sat i gang. Men jeg vil gerne understrege, at det betyder ikke, at CD på forhånd har accepteret en udvidelse af vareområdet.

Det bebudede ændringsforslag til lovforslaget om buscharterafgiften har vi stor sympati for. Jeg ved ikke, om de 17 år passer sammen med den grænse, der gælder for indførsel af told- og afgiftsfrie varer, men det kan ministeren måske bekræfte. Jeg finder

[Bollmann]

det i hvert fald rimeligt, at en aldersgrænse på 17 år indføres for afgiftspligten.

Med hensyn til tobaksafgiften mener jeg, at der er et problem i relation til monopoltilsynets godkendelse af prisstigninger i forbindelse med afgiftsforhøjelser, og da der nu indføres automatik i denne lov, mener jeg, at der er behov for en afklaring. Jeg havde egentlig forstået under udvalgsarbejdet, at ministeren ville komme med et par bemærkninger i betænkningen, men jeg har i hvert fald ikke kunnet finde dem i mit eksemplar af betænkningen. Derfor skal jeg bede om, at L 77 også kommer tilbage til udvalget.

Jeg skal slutte med at sige, at vi kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag, og at vi vil stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Om forslagene i almindelighed må jeg bemærke, at de er et produkt af et forlig, hvilket vi selvfølgelig erkender indebærer, at udformningen af enkelte afgifter og hele afgiftspakken ikke kan være fuldstændig i overensstemmelse med vore ønsker. Sådan må det nu engang være. Og vi skal da også villigt erkende, at den foreliggende pakke selvfølgelig ikke løser, som nogen påstår, vore økonomiske problemer. Men vi er da ikke i tvivl om, at det, vi her er med til, kan og bør være et led i de nødvendige foranstaltninger til nedbringelse af statens underskud, og det var en væsentlig målsætning med afgiftspakken.

Vi må selvfølgelig erkende, at på visse områder kan provenuberegningerne være tvivlsomme, og det har de altid været i de 8 år jeg har været med herinde. Man har altid kunnet bemærke: ja men man ved jo ikke, hvorledes forbruget er. Vil forbruget stagne, vil det gå ned, eller vil det stadig væk stige? Det kan man jo ikke forudskikke. Man kan have sine anelser på visse områder, og vi skal selvfølgelig villigt erkende, at det godt kan være, at forbruget af giftvarer bliver mindre med de nye afgifter, som påstået bl.a. af VKZ, og derved vil provenuet af afgifterne blive mindre end det beregnede. Men vi tror, at det fuldt ud vil blive opvejet af en øget sundhed i befolkningen, og så sparer vi jo penge på anden måde; det sker der derfor ikke så meget ved. Jeg må nok sige, at de forskellige partiers argumenter om, at vi på

giftskatteområdet får et mindre provenu end det anslåede, overhovedet ikke forleder os til at nedsætte afgifterne på disse områder, snarere tværtimod, idet vi tror, at det kontraktive – hvis man i den sammenhæng kan sige sådan – provenu for staten vil være højere end det, man mister ved et nedsat forbrug af disse varer.

Lad mig så sige, inden jeg omtaler nogle af forslagene, at jeg synes ikke, det er helt rimeligt, når hr. Gammelgaard bl.a. siger, at i det seriøst arbejdende udvalg, altså skatteudvalget – og det mener jeg også er et seriøst arbejdende udvalg – har man sjasket tingene igennem, som der vist blev sagt, og at der ikke er svaret på spørgsmålene på en anstændig måde. Jeg må da tro, at hr. Gammelgaard vil erkende, at i al fald ikke alle spørgsmålene bærer præg af at være tilstrækkeligt seriøse, og så kan man vel heller ikke forlange et seriøst svar. Og hastværk kan jeg heller ikke se der har været. Det siger hr. Gammelgaard ganske vist, men jeg må da notere, at vi blev enige om at udsætte andenbehandlingen til i dag. Man havde pludselig ikke mere lyst til at stille spørgsmål; bl.a. fra hr. Gammelgaards side var der ingen interesse i at stille flere spørgsmål, for så kunne man ikke trænere sagens behandling. Jeg må jo nok sige, at i øvrigt har spørgsmålsbesvarelsene da været helt i tråd med tidligere svar fra tidligere ministre. Om det så er udmærket, er et andet spørgsmål, men jeg mener i alt fald, at venstre skulle lade være med at komme med nogen kommentarer, eftersom venstre har haft en minister på dette område, som i alt fald ikke har været en pind bedre med hensyn til besvarelse af spørgsmål fra skatte- og afgiftsudvalget, når vi har bearbejdet skatte- og afgiftsforslag.

Til de enkelte afgifter ud over giftskatterne skal jeg kun knytte et par bemærkninger, og da må jeg sige om emballageafgiften, at vi vil tilslutte os synspunkterne om, at ministeren straks efter vedtagelsen må prøve at undersøge hele emballageafgiftsområdet både med hensyn til omfang og til afgiftsstørrelser, idet vi erkender, at der kan være visse ting, som nok kan trænge til en nærmere belysning både med hensyn til, hvor meget der skal afgiftsbelægges, og til, hvordan relationerne skal være mellem de forskellige afgifter.

Afgiften på videobånd er det påstået at vi har ønsket, og jeg skal da ikke løbe fra, at vi

[Arne Bjerregaard]

har ønsket denne afgift, ikke alene for provenuets skyld, men også for at få en registrering af dette område. Da man ikke her i salen har ønsket at være med til en registrering af dette område, har vi fundet, at på denne måde var der en mulighed for at få registreret området. Det lægger jeg da ikke spor skjul på. Og vi erkender selvfølgelig også, at afgiftsmåden måske ikke er den helt rigtige til løsning af de problemer, vi mener der har været på dette område, men vi har dog fået begyndt på området, og kender jeg skatteministeren og departementet og dem, der ligger i forlængelse deraf, rigtigt, må jeg sige, at når vi har pålagt en afgift, skal man nok finde ud af, hvem der skal betale den. Jeg mener, at også på dette område vil man nå frem til, at alle, der erhverver sig disse videobånd, kommer af med en afgift, og derved kan man måske bremse visse odiose områder. Det er ikke fuldt ud, som vi ønskede det, men jeg erkender stadig væk, at al begyndelse er svær, og det er ikke altid, at begyndelsen er rigtig. Der er selvfølgelig nogle, der vil påstå, at det virker helt modsat, og det vil de selvfølgelig altid påstå, når de er imod afgiften.

Om busrejseafgiften må jeg sige, at det selvfølgelig ikke bliver en afgift, der helt stopper indkøbsrejser med bus, men jeg håber i alt fald, at den vil være med til at stoppe en del af den usmagelige handelspolitik, hvor man betaler folks rejse for at få dem ind i butikkerne. Jeg mener, det er en usmagelig måde at handle på, og jeg håber, at dette kan være med til i alt fald at formindske denne handelspolitik.

Og så må jeg sige for egen regning – idet min gruppe har en anden opfattelse – med hensyn til skolebørn, dem under 17 år, at al den jammer, der har været over disse stakels skolebørn, der ikke for fremtiden kan komme til udlandet på såkaldte lejrskoler, eller hvad nu ferierejser til udlandet kaldes, kan jeg ikke deltage i. Jeg mener derimod, at kunne afgiften være med til at modvirke disse skolerejser, var det godt. Mange gange er vi forældre, som har flere børn, blevet pint og plaget af vores børn, der gerne ville med til Østrig eller Spanien eller Italien eller Frankrig på ganske ligegyldige rejser, som vi faktisk ikke har råd til at betale for at de skulle med på. Kunne man blive fri for det i fremtiden, var det i alt fald behageligt for os,

der kun har mellemindtægter og ingen fradrag, for det er meget svært at få råd til den slags, og derfor havde det været givtigt ud fra en social betragtning, om vi havde stoppet den slags mere eller mindre odiose rejser, hvor læreren finder et eller andet land, som han gerne vil besøge, og så tager han børnene med for at kunne få lov til at komme af sted. Jeg synes, det ville være udmærket, om vi stoppede det, og jeg har da i alt fald været historielærer og også censor på dette område så længe, at jeg ved, det var bedre, at de fandt ud af, hvor Furesøen i grunden lå, eller hvor Dybbøl lå, i stedet for at skulle på den anden side af grænsen. Samsø har de aldrig set, og Sjællands Odde tror de ligger helt i den anden ende af landet. Skagen oppe ved os, nå ja, det er et eller andet sted hinsides Danmark osv. Der er mange muligheder for at rejse inden for dette lands grænser til lejrskoler osv., men man skal partout over grænsen, for at det kan blive så dyrt for forældrene som muligt. Jeg mener altså, det er asocialt med alle disse rejser; de fleste forældre har simpelt hen ikke råd til dem. Når de bliver ældre, synes jeg derimod det er udmærket, at de får lov til at rejse. Det var bedre, om vi havde givet visse dispensationer med hensyn til virkelig kulturelle rejser i stedet for disse mere eller mindre meningsløse ferierejser.

Lystbådsafgiften, ja, det er jo den rene elendighed. Den vil være til ubodelig skade for det frivillige børne- og ungdomsarbejde, udtaler V og K i betænkningen. Jeg går selvfølgelig ud fra, at man her tænker på de i udvalget omtalte både til 150.000 kr. og 300.000 kr., for det er klart, at de rammes en smule, men andre rammes næppe ret meget hårdere af det foreliggende forslag, så det kan kun være den prisklasse, man har tænkt på. Det kan i alt fald ikke være pensionist Jensens båd til 2.000–3.000 kr., man har tænkt på, og det kan heller ikke være de små selvbyggerjoller, man har tænkt på, for de rammes ikke af dette forslag. Jeg er selvfølgelig klar over, at venstre, som tidligere har bearbejdet dette område, hellere ville have beskattet båden efter længde og fastholdt dette, som de stædigt gjorde, indtil andre satte sig imod det, og jeg skal da indrømme, at bådklassen til 150.000–300.000 kr. ikke ville være blevet ramt ret meget, men det ville derimod lille Jensens båd til de

[Arne Bjerregaard]

2.000–3.000 kr., som måske havde den samme længde. Det er klart, at det ville have haft en anden virkning på bådområdet, og jeg forstår også, at det ud fra den almindelige sociale indstilling hos venstre var det, man havde ønsket, og derfor er man imod dette, især da man omtaler dem, som rammes særdeles hårdt, og det er netop dem, som ligger i den høje prisklasse; alle andre rammes ikke, i alt fald ikke sådan, at de nævneværdigt kan mærke det.

Om forslagene i al almindelighed må jeg så sige, at vi stemmer selvfølgelig for de ændringsforslag, som vi i forligsregie er blevet enige om, og der er kun ét, som jeg med beklagelse – de øvrige i mit parti med glæde – vil stemme for, og det er netop det med de 17-årige, som nu stadig væk skal have lov til at bruge forældrenes penge på lystrejser til udlandet.

Megen kritik er der ført frem mod hele afgiftspakken, og jeg skal da også indrømme her til slut, at det ikke er den store visdom, der ligger i denne pakke. Men den er desværre nødvendig sammen med så meget andet, så nødvendig, at jeg næsten tør vædde på, at de fleste af dens kritikere om føje tid vil stemme for noget ganske tilsvarende. Og det vil da glæde mig, om jeg skulle opleve om kort tid at skulle stemme for noget tilsvarende sammen med V og K, når de får styret.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det var jo en interessant skattepolitisk tankegang, hr. Arne Bjerregaard afslørede her. Jeg forstod på ham, at der er en del ting, som han finder odieuse, og som han gerne ser begrænset, og det kan man så gøre ved at lægge afgifter på. Jeg forstod, at det drejede sig om videobånd, og det er jo nok de frække, der er tale om her. Hr. Arne Bjerregaard kunne godt se problemerne med at administrere det. Og bliver virkningerne nu sådan, som man regner med? Vi har jo i udvalget fundet ud af, at de frække videobånd, hr. Arne Bjerregaard, er dem, som det kan blive lidt vanskeligt at få begrænset ved denne afgift.

Så var der det med busrejserne. Her var der også noget odiøst, og det er unægtelig noget, der rejser meget vide perspektiver. Jeg skal ikke stå og bruge min fantasi her, men

det rummer unægtelig interessante perspektiver.

Men jeg har et spørgsmål til hr. Arne Bjerregaard, for det kom ikke til at stå mig helt klart, hvordan den øvrige del af kristeligt folkepartis gruppe ville stille sig til de ændringsforslag om busafgiften, som bl. a. venstre har stillet, idet vi finder, at de unge mennesker skal på de efter hr. Arne Bjerregaards mening så odieuse skolerejser syd for grænsen. Jeg vil derfor bede hr. Arne Bjerregaard gøre rede for, hvordan den øvrige del af kristeligt folkepartis gruppe vil stille sig til de nævnte ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi vil såmænd stemme for dem alle sammen, hr. Ellemann-Jensen, jeg ganske vist under protest med den begrundelse, jeg har fremført. Men jeg er klar over, at der er en stor del i denne sal, der ikke nødvendigvis behøver at tage disse sociale hensyn, som jeg mener ligger i at forhindre børn i at skulle tvinge forældrene til at betale til den slags rejser.

Flygaard (DR):

Jeg kan forstå, at de foreliggende lovforslag har været længe undervejs, og det kunne næsten friste én til at sige noget i retning af, at sjældent har så mange nået så lidt i løbet af så lang tid. Der er også et andet mundheld, der går ud på, at den, der venter længe nok, venter på noget godt. Men så kan jeg måske forstå, at man skal vente lidt endnu.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange generelle bemærkninger, de vil komme ved tredje behandling, men jeg vil gerne her gøre en række bemærkninger om de enkelte lovforslag for så vidt angår de stillede ændringsforslag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 73 om ændring af afskrivningsloven skal jeg oplyse, at retsforbundet ikke kan stemme for det af hr. Glistrup og hr. Ove Jensen stillede ændringsforslag. Vi synes, at man dér går for højt op.

For så vidt angår lovforslag nr. L 74, ændring af lov om afgift af øl, vil jeg indledningsvis sige, at retsforbundet har stillet et ændringsforslag om, at man fritager hvidtøl for afgift. Jeg mener, at med de forslag, der foreligger fra regeringens side, har man sådan set brudt med et princip ved at tage den-

[Flyggaard]

ne afgift ind, og vi synes altså, at man skal vende tilbage til den gamle formulering. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det stillede ændringsforslag.

Så har et mindretal, fremskridtspartiet, stillet ændringsforslag nr. 1 og nr. 3, og jeg skal meddele, at disse to ændringsforslag kan retsforbundet stemme for.

For så vidt angår lovforslag nr. L 75, ændring af lov om afgift af vin og frugtvín, skal jeg oplyse, at vi kan stemme for det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag – det er ændringsforslag nr. 2 – og det gør vi ud fra et konsekvenssynspunkt.

For så vidt angår lovforslag nr. L 76, ændring af lov om afgift af spiritus m. v., har jeg ingen bemærkninger til det stillede ændringsforslag.

Jeg skal i det hele oplyse, at vi ikke vil stemme for de af regeringen stillede ændringsforslag, og det hænger sammen med, at vi anser disse ændringsforslag for gennemgående at være ændringsforslag af rent teknisk, rent redaktionel karakter. Der bliver nok i nogle tilfælde fastsat nogle datoer, men da der jo reelt ikke var fastsat sådanne datoer i forvejen, mener vi ikke, at der reelt er tale om en forbedring af lovforslaget ved et sådant ændringsforslag fra regeringens side. Det er vel da også et spørgsmål, om det i det hele taget kommer til afstemning.

Så er der lovforslag nr. L 77, forslag om ændring af lov om tobaksafgifter, og her er der stillet et ændringsforslag, det er nr. 2, af fremskridtspartiet. Det ændringsforslag vil vi gerne stemme for ud fra den betragtning, at vi synes, at med den omlægning af beskattningen, der her finder sted, fordi man samtidig flytter den fra én beskattningsgruppe til den anden, er der tale om, at man foretager en meget kraftig forhøjelse med meget kort varsel. Et sådant forslag kan vi ikke stemme for, og derfor vil vi som et alternativ stemme for ændringsforslag nr. 2, der er stillet af fremskridtspartiet.

For så vidt angår lovforslag nr. L 78, ændring af lov om afgifter af chokolade- og sukkervarer, er der også stillet nogle ændringsforslag, og dertil skal jeg blot sige, at dem betragter vi som forslag af teknisk og redaktionel karakter fra regeringens side, så dem har vi ikke yderligere bemærkninger at gøre til ud over, hvad jeg ved et tidligere lovforslag har gjort opmærksom på.

For så vidt angår lovforslag nr. L 79 om ændring af lov om afgift af konsum-is forholder det sig på tilsvarende måde. Her har vi heller ikke yderligere bemærkninger at gøre.

For så vidt angår lovforslag nr. L 80, om forhøjelse af afgiften af glødelamper m. v. og afgiften af kaffe og te, vil jeg gerne også i tilslutning til det betænkingsbidrag, som retsforbundet har afgivet, sige, at jeg her har skrevet, at mindretallet i øvrigt ikke finder det rimeligt, at man underskriver konventioner med hensigtserklæringer, som man derefter bryder. Ét er, at man måske ikke får nedsat afgiften så hurtigt igen, men hvis det er således, at man går den anden vej og i et svar til udvalget henviser til, at disse hensigtserklæringer ikke er bindende, vil jeg da gerne her pege på, at jeg tror just ikke, det er den vej, man skal gå, heller ikke såfremt man skal nå til en større grad af forståelse med en række udviklingslande, for hvem kaffen måske betyder en ganske væsentlig eksportindtægt. Jeg tror heller ikke, at det vil gavne den Nord-Syd-dialog, som man jo fra tid til anden ser blusse op.

Retsforbundet kan stemme for det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet. Vi synes også, som det kom til udtryk ved en deputationsmodtagelse i skatte- og afgiftsudvalget, at dette ændringsforslag er teknisk velbegrunder, og det er baggrunden for, at vi kan stemme for det.

Så kommer jeg til lovforslag nr. L 81, om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, hvor man specielt ser på spørgsmålet om afgift af videobånd, og her må jeg da nok specielt til kristeligt folkeparti gøre den bemærkning, at jeg tror nok, det, for at sige det mildt, beror på en fejlurdering, hvis man med en sådan afgift mener at komme, skal vi sige voldsfilm, pornofilm o. lign. til livs. Jeg føler mig helt overbevist om, at netop med sådan et forslag og den differentiering af afgiften, der finder sted, vil man i høj grad tilskynde til en forøget piratvirksomhed, så ud fra et kristeligt folkepartisyndspunkt synes jeg nærmest, at man fjerner sig fra det, jeg har forstået på kristeligt folkepartis ordfører egentlig måtte være målet for kristeligt folkeparti i en sag af denne karakter.

Så vil jeg da også gerne sige, at jeg nærer nok nogen betænkelighed ved, skal vi sige de

[Flygaard]

kulturelle aktiviteter, der kan blive berørt af en sådan afgift. Og så vil jeg da i øvrigt i relation til det pågældende forslag sige, at jeg i det hele taget nok stiller mig meget tvivlende over for, om man er i stand til virkelig at administrere det pågældende område. Det er, som om den tekniske udvikling, i hvert fald som lovforslaget er udformet, til en vis grad er løbet fra regeringen. Men det kan vi måske få lejlighed til at drøfte igen i udvalget.

For så vidt angår lovforslag nr. L 82, om afgifter af visse detailsalgspakninger, er der jo stillet en række ændringsforslag, og jeg skal oplyse, at vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1 og nr. 2, mens vi ikke har yderligere bemærkninger til de andre ændringsforslag.

Jeg vil også gerne her specielt henlede opmærksomheden på de bemærkninger, som retsforbundet har gjort i sit betækningsbidrag, hvor man opregner 6 forhold, der efter vor opfattelse i hvert fald klart skulle illustrere det uhensigtsmæssige i en afgift som den foreliggende.

For så vidt angår spørgsmålet om lovforslag nr. L 83, forslag til lov om afgift af visse busrejser, skal jeg indledningsvis sige, at vi nok glemte en enkelt gruppe, da vi stillede vores ændringsforslag. Derfor skal jeg meddele, at jeg under en ønsket udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling vil stille ændringsforslag om fritagelse for pensionister efter lignende retningslinjer som i de 5 ændringsforslag, jeg har stillet. Det skal også være en speciel oplysning til kristeligt folkeparti og måske i særlig grad til hr. Arne Bjerregaard.

Når vi nu fra flere partiers side har stillet en række ændringsforslag, herunder om en aldersgrænse på 18 år, forekommer det mig umiddelbart – men det er vel det politiske spilts regler – en lille smule småligt, at man herefter siger, at man ikke vil være med til 18 år, men man går ét år under. Jeg ved ikke, om man vil »besser machen«, men man vil i hvert fald »etwas anders machen«.

Selv om retsforbundet skulle få vedtaget de pågældende ændringsforslag, mener vi alligevel, at vi ville være endnu bedre tjent med det, hvis lovforslaget slet ikke kom igennem. Derfor står det altså helt fast, at vi vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

I øvrigt vil jeg gerne gøre den principielle, skal vi sige juridiske bemærkning, at jeg synes nok, at den besvarelse, vi har fået fra regeringens side om EF-problematikken, altså spørgsmålet om, hvorvidt det er i overensstemmelse med EF-ret, er en lille smule overraskende.

For så vidt angår lovforslag nr. L 84, om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer, vil jeg sige, at det er et forslag, vi ser på med megen sympati, og derfor vil vi også stemme for det.

Der er stillet en række ændringsforslag til forslag nr. L 84, og jeg skal oplyse, at retsforbundet kan stemme for ændringsforslag nr. 1, som vi er medforslagsstillere til. Endvidere kan vi stemme for ændringsforslag nr. 3 fra venstre og konservative. Det er i relation til spørgsmålet om sikkerhedsudstyr og er klart i overensstemmelse med de bemærkninger, retsforbundet har gjort i sit betækningsbidrag, så det er en logisk konsekvens, at vi vil stemme for det pågældende ændringsforslag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 85, om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, er der en enkelt del af forslaget, vi er en lille smule tilfredse med, men det er ikke tilstrækkeligt til, at vi kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling. Vi må dog hilse med tilfredshed, som vi også giver udtryk for det i betænkningen, at regeringen vil ophæve lov om oprettelse af et lystfartøjsregister. Det er efter retsforbundets opfattelse ikke flere registre, vi har brug for, hvis vi skal prøve på at få løst en række af de problemer, vi står over for i det danske samfund.

Til slut skal jeg gøre en bemærkning om lovforslag nr. L 15, fremsat af fremskridtspartiet, forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. I overensstemmelse med de synspunkter, jeg tidligere har gjort gældende, skal jeg meddele, at retsforbundet ikke kan stemme for dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Først til hr. Flygaard, der siger, at vi ikke med denne afgift kommer voldsfilmene til livs. Det er vi helt klar over ikke sker; vi har bare ønsket på denne måde at få området registreret, ligesom vi i sin tid ønskede at få

[Arne Bjerregaard]

hele lystbådsområdet registreret. Nu må vi selvfølgelig give afkald på denne registrering, fordi man siger, det er for besværligt. Skal vi have en afgift på et område, må vi nødvendigvis registrere området, og det er for os en måde at nå frem til dette på. Så kan hr. Ellemann-Jensen synes, at det er en dårlig måde, at det næsten er en odios måde. Jeg siger, at det er en indirekte måde at nå det på, man i øvrigt vil nå på et område.

Jeg må lige sige, for at ministeren ikke skal sidde og blive alt for nervøs, at jeg vist misforstod hr. Ellemann-Jensens spørgsmål til mig om, hvad vi vil stemme på. Det beklager jeg selvfølgelig. Mit hjerte er fuldt af det ændringsforslag om de 17 år, ministeren vil komme med, så jeg troede, at det var det, hr. Ellemann-Jensen spurgte om. Men han siger til mig, at det skam drejede sig om deres ændringsforslag. Der er jeg nødt til at sige, at der er visse af dem, jeg i grunden synes er bedre end dette her med de 17 år, det anerkender jeg, men jeg har altid sagt: så længe vi er i forlig, så overholder vi selvfølgelig det, et flertal af deltagerne i forliget er blevet enige om, og det gør jeg også her. Jeg mener bare stadig væk personlig, at det er en forkert måde at indskrænke afgiftsprovenuet på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I modsætning til hr. Flygaard er vi i fremskridtspartiet begejstrede for skatteministerens faste og konstante holdning i forhold til kaffeoverenskomsten fra 1976. Der vedtages jo i øjeblikket rundt omkring i internationale organisationer af mere eller mindre forvirrede brushoveder, som kæmper på forskellige misforstået idealistiske områder, den ene u-landserklæring efter den anden, som får karakter af konventioner, hvad f.eks. kaffekonventionen gør. Skal Danmark nogen sinde sanere sin økonomi, så må vi slå fast, at alt det pjat, man laver i FN og de øvrige internationale organisationer, regner vi ikke for juridisk bindende.

Det, ministeren her – i øvrigt i forlængelse af, hvad den nuværende finansminister gjorde i 1976 vedrørende den tilsvarende bestemmelse i kaffeoverenskomsten fra 1968 – har fastslået, nemlig at det ikke er juridisk bindende og det fejer vi af bordet, uanset at diverse højesteretssagførere kommer i udvalget

og absolut vil have os til at hoppe på de bestemmelser, er en gevaldig støtte for den sanering både af finanslovens § 10 og af andre paragraffer, der er nødvendig. Derfor er det beklageligt, at hr. Flygaard ville rejse tvivl om Danmarks mangel på internationale forpligtelser på det område. Vi kan ikke sanere dette lands økonomi, hvis vi skal regne med alt det pjank, der står i de såkaldte internationale konventioner.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg gerne sige, at jeg egentlig er meget overrasket over hans svar, for nu forstår jeg, at man i relation til forslaget om afgift af videobånd sådan set godt vil lidt længere ud i uføret, hvis man bare kan få det registreret. Det synes jeg nok er et nyt moment.

Til hr. Glistrup vil jeg gerne sige, at jeg har den principielle holdning, at hvis man skriver under på konventioner – så kan man diskutere, hvilke konventioner man skal skrive under på – så må man have den direkte hensigt at ville overholde disse konventioner, ellers skal man lade være. Det var det, der lå i min grundholdning.

Men i øvrigt er jeg ikke ubekendt med, at der parlamentarisk er – skal vi sige det mildt? – en vis afstand imellem den opfattelse, hvad angår u-landspolitik, som kommer til udtryk hos fremskridtspartiet, og opfattelsen hos retsforbundet, og det er jeg for mit vedkommende meget godt tilfreds med, når jeg mener at kende fremskridtspartiets synspunkter og standpunkter på det pågældende område.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det, hr. Flygaard sagde om traktaterne, var rigtigt tidligere, men når man nu ser, hvad det er for en flom af papir, som strømmer ud fra de forskellige internationale organer i disse år, og hvor der reelt ikke er nogen som helst, der overhovedet har kraft til at holde sig vågen til at læse det igennem, når man ser, hvad der i grunden står i disse lange bestemmelser, som vores folk i de forskellige internationale organisationer føler sig trykket og presset til at underskrive uden at

[Glistrup]

kunne se de videre konsekvenser heraf, f.eks. på det skatteretlige område, f.eks. på det finanspolitiske område, så må vi her i folketinget indlede en særdeles restriktiv kurs over for disse enorme papirdynger, der ellers vælter ud over os og til syvende og sidst meget let totalt kunne umyndiggøre folketinget, og det tilsigter vi bestemt ikke.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige, at hr. Flygaards bemærkning til mig var et postulat, som jeg ikke mener kan bevises, hverken i almindelighed eller igennem det lovforslag, som er til behandling.

Første næstformand (Enggaard):

Hr. Flygaard, og det er foreløbig den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg synes egentlig ikke, at hr. Glistrup kom meget længere i sin argumentation. Hvis et flertal i folketinget vil stemme for en konvention, så går jeg ud fra, at hr. Glistrup deler den opfattelse, at man i hvert fald er så meget klar over, hvad man har stemt for, at man også på et senere tidspunkt vil leve op til det, man måtte have stemt for. Ellers forstår jeg ikke en almindelig procedure, hvad angår velanstændighed.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Hr. Gammelgaard var inde på, at socialdemokratiet i en annonce her op til kommunervalget havde sagt, at man ikke ville gennemføre højere skatter. Jeg har sagt ved første behandling og skal gentage det nu, at med vedtagelsen af de her foreslåede afgiftsjusteringer sigter man på – man når det endda knap nok – at opretholde et uændret samlet tryk af skatter og afgifter fra 1981 til 1982. I forhold til det finanslovsforslag, der er fremsat, betyder den faktiske udformning af afgiftspakken som bekendt, at man i året 1982 får et provenu på skønsmæssigt 600 mill. kr. mindre end hidtil anslået og forudsat.

Vi taler som tidligere nævnt om justeringer af størrelsesordenen en halv procent af det

samlede privatforbrug. Der tales om beskæftigelsesvirkninger, hvor jeg også er nødt til at gentage, at med den økonometriske målekunst og det apparatur, der er fælles for centraladministrationen og arbejderbevægelsen, er det ikke muligt at komme til andet resultat. Hvis man vil måle de marginale, de isolerede virkninger af denne afgiftspakke på samfundsøkonomien i kalenderåret 1982, så kan man kun komme til, at det påvirker betalingsbalancen med 600 mill. kr. i positiv retning og beskæftigelsen med 1.400 mill. kr. i den anden retning.

Jeg har også sagt – det vil jeg også gerne gentage for ikke at komme ind i en ny, lidt meningsløs diskussion – at jeg ikke mener, at det er noget relevant sammenligningsgrundlag. Man kunne jo også sammenligne med finanslovsforslagets forudsætninger og sige, at så ligger der altså heri en vis negativ virkning på betalingsbalancen og en positiv virkning på beskæftigelsen. Det, der er problemet, som det har været nævnt under førstebehandlingen, er, at hverken skatter eller afgifter eller besparelsesforslag med nogen rimelighed kan vurderes isoleret uden den samfundsøkonomiske sammenhæng, de indgår i, og uden at man ser på den anvendelse, der sker af pengene.

Dette er en beskeden justering af de samlede afgifter med et uændret skattetryk. Der er tale om nogle få principielle nydannelser, hvoraf én, den automatiske regulering af de såkaldte giftskatter, har givet anledning til diskussion om, hvorvidt man på den måde begrænser folketingets fremtidige indflydelse.

Der vil jeg godt gentage, at i den diskussion er der ikke andet at sige, end at spørgsmålet om folketingets indflydelse på momsprovenuet, på indkomstskatteprovenuet og på giftskatterne fremover vil kunne behandles i samme boks. Folketinget vil med vedtagelsen af disse automatiske reguleringslove have taget stilling til den reelle tyngde af beskatningen på øl, vin, spiritus og tobak fra år til år, på samme måde som man ved fastlæggelsen af en bestemt momsprocent har taget stilling til, hvordan momsen skal tynges det danske folks budgetter fra det ene år til det andet. Der er tale om en lidt anderledes teknik for giftskatternes vedkommende end for momsens. Det er ikke en overgang til egentlige værdiafgifter – det er upraktisk for disse varer – men det praktiske resultat, effekten

[Ministeren for skatter og afgifter]

på borgernes økonomi af fremfor et egentligt værdiafgiftssystem på disse varer at vælge den pristalsregulering, der her er foreslået, er, sammenlignet med året forud, den samme som ved et værdiafgiftssystem.

Det har været diskuteret både under udvalgets drøftelser, i samråd og helt tilbage til førstebehandlingen, om denne automatik skulle være inflationsfremmende. Dertil er stadig væk kun at sige, at jeg mener, at risikoen for, at skatte- og afgiftsforhøjelser påvirker indkomstudviklingen i samfundet, selvfølgelig principielt er til stede, men risikoen for, at det faktisk sker, er væsentligt større, hvis man, som det har været tradition i dansk afgiftslovgivning, samler sammen til nogle store brag med ujævne mellemrum, end hvis man gennemfører det med mindre justeringer, som der er lagt op til her. Det, der er det korte af det lange i sagen, er, at det drejer sig om at vedligeholde skattekladderne, fordi man kan forudse, at selv med den mest vidtstrakte sparevilje vil det ikke være muligt at bringe de offentlige udgifters stigningstakt ned under inflationstakten, og derfor er det rimeligt at gardere sig, sådan at de offentlige indtægter har en udviklingstakt af samme størrelse.

Så har nogle kritiseret besvarelsen af en række af de stillede spørgsmål og nogle af de kommentarer, jeg har afgivet vedrørende en række af de henvendelser, der er kommet til udvalget. Jeg ved ikke – det er der jo andre der har kommenteret – om proceduren, måden at besvare spørgsmål på, har ændret sig væsentligt fra tidligere skatteministers tid og til den nuværende skatteministers tid, det skal jeg ikke kunne svare på, det har jeg af gode grunde ikke været i stand til at følge så nøje. Men jeg vil nok sige, at der er gjort et meget stort arbejde for at besvare de stillede spørgsmål, i det omfang de overhovedet har ladet sig besvare.

Det er klart, at man kan stille en række spørgsmål, som pr. definition ikke kan besvares, som beror på personlige fornemmelser hos spørgeren såvel som hos svareren, og man kan bede om en række kommentarer til de henvendelser, der er kommet, ikke til ministeriet, men til udvalget, i forbindelse med de deputationer, der er mødt frem. Om det sidste vil jeg godt sige, at kun hvor der i de henvendelser, der er kommet udefra, har været momenter, som man mente påkaldte sær-

lige kommentarer, hvor ting har givet anledning til nye overvejelser, har man fundet anledning til at kommentere det mere udførligt.

Der er det at sige til det, at selvfølgelig gør det indtryk, at der kommer henvendelser, ofte fra lønmodtager- og arbejdsgiverside i fællesskab, fra de brancher, der berøres, om, at de er bekymrede for, om denne eller hin ændring får indflydelse på beskæftigelsen i den pågældende branche. Men det er jo heldigvis også sådan, at for så vidt angår en række af de bekymringer, som har været udtrykt, også ved tidligere afgiftsjusteringer, har det vist sig, at der ikke var så stor grund til at nære dem, som man umiddelbart troede. Jeg tror også, at man i en lang række tilfælde har dramatiseret de virkninger, der er tale om, langt ud over, hvad der er belæg for, og ud over, hvad der vil vise sig at være konsekvenserne, netop fordi de justeringer, vi taler om her, er af mindre størrelsesorden for de fleste produkters vedkommende, end vi har været vant til, når vi lavede afgiftsjusteringer.

Man har rejst spørgsmålet om straffen for simpel uagtsohmhed. Jeg skal kun bekræfte det, som fremgår af udvalgsbetænkningen, nemlig at det er vi indstillet på at komme med et samlet lovforslag om, hvor vi også inddrager resten af told- og afgiftslovgivningen og momsens, som jo ikke er til behandling her, under fælles nye regelsæt.

Ellers har jeg til de enkelte forslag ikke mange kommentarer at gøre ud over det, som fremgår af mit partis stillingtagen i udvalgsbetænkningerne.

Jeg skal med hensyn til den særlige diskussion om videobåndene sige, at jeg faktisk mener, at den omstændighed, at indspilningsvirksomhederne nu skal ind under toldvæsenets punktafgiftskontrol, trækker i retning af en større gennemsigthed, og at det ikke med rimelighed kan påstås, at vi her ligefrem skulle fremme illegal fremstilling. Hvor illegal indspilning tidligere har været et brud på ophavsrettigheder, bliver der nu også tale om en afgiftsunddragelse, hvor straffen er betydelig højere, så jeg tror bestemt ikke, at afgiften vil øge den illegale indspilning. Men det er klart, at vi ikke over skatte- og afgiftslovgivningen kan løse samtlige omgængelsesproblemer i den danske lovgivning. Der er særlige problemer, der må finde deres løsning i anden regie, men jeg mener i hvert fald ikke, at det er rimeligt at påstå, som det

[Ministeren for skatter og afgifter]

har været gjort fra visse sider, at vi her har taget et skridt i den forkerte retning.

Jeg skal bekræfte, at også diskussionen om detailsalgspakningerne har afsløret, at der kan være behov for på et lidt senere tidspunkt, når sagerne har været vurderet nøjere, at kigge på mulige ændringer i den skala af produkter, der skal være omfattet af emballageafgiften. Det er jeg meget indstillet på at kigge nærmere på. Men jeg mener ikke, at der er noget forgjort ved, at man i denne omgang, med de virkninger i retning af øget genbrug, der ligger i det, og det provenu, der ligger i det, vedtager de skitserede forslag om forhøjelse af emballageafgiften og så overvejer lovens rækkevidde på et senere tidspunkt. Hele afgiftslovgivningen er jo som anden lovgivning genstand for regelmæssige justeringer.

En særlig omfattende diskussion har udspundet sig om buscharterafgiften. Der har været mange – også mange forkerte – spekulationer om mulighederne for omgåelse. Det er klart, at en udtømmende opregning af de muligheder for omgåelse, der er i en lovgivning, vil man aldrig kunne nå hverken ved første, anden eller tredje behandling i folketinget, heller ikke om man afsatte nogle måneder til det. Sagen er den – med al respekt for folketingets medlemmer – at den opfindsomhed, der kan udvikles i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, nok ikke er så god som den opfindsomhed, der kan udvikle sig i det virkelige liv. Jeg tror ikke, at spørgsmålet om, hvorvidt de konstruktioner, der har været nævnt i diskussionen, nu også er relevante, lader sig besvare gennem en længere udvalgsbehandling. Det er klart, at der løbende vil ske kontrol og afgørelse af tvistigheder om afgiftspligtens omfang gennem den kompetence, der henlægges til momsnavnet, og jeg tror, at en række af de konstruktioner, man i dag kan tænke sig til dér, vil blive bedømt på fornuftig måde.

Der har været rejst spørgsmål om EF-medholdeligheden af denne lovgivning. Jeg skal ikke komme med en lang juridisk udredning her fra talerstolen; jeg forstår, at det bliver der lejlighed til for regeringen på et senere tidspunkt under en fornyet udvalgsbehandling. Jeg kan da sige, at det måske er en lille smule svært at forstå, at man beder om en bekræftelse gentagne gange på, at regeringen er af den opfattelse, at et lovforslag, re-

geringen fremsætter, er i overensstemmelse med forpligtelserne over for EF. Man kan have en anden opfattelse, men det kan undre lidt, at man tror, at regeringen ikke på forhånd har overvejet disse problemer og har skønnet, at dette forslag er i god overensstemmelse med de internationale forpligtelser, vi har igennem EF-samarbejdet.

Måtte jeg sige om buscharterafgiften, som jeg også gav udtryk for det i samrådsdiskussionen, at man kunne da godt ønske sig en række undtagelser. Man kan godt komme med en række argumenter for, at denne og hin aktivitet ikke burde være berørt af buscharterafgiften, men for hver undtagelse får man selvfølgelig et ekstra kontrolproblem. På den baggrund var jeg yderst skeptisk over for en række af de foreslåede undtagelser, men vi har i ministeriet, på baggrund af den rimelighedsbetragtning, som der ikke kan være tvivl om er rigtig, at børn og unge ikke har økonomisk fordel af grænsehandelen på samme måde som de lidt ældre, vurderet, at de kunne tages ud af buscharterafgiftsforpligtelsen. Vi har vurderet, at som loven er bygget op, med den registrering, der skal foregå af vognmændene, og de passagerlister, de i princippet allerede nu skal føre, vil det være overkommeligt at lave en undtagelse fra buscharterafgiften for unge under 17 år. Det vil jeg stille ændringsforslag om mellem anden og tredje behandling i overensstemmelse med, hvad der har været nævnt som ønsket fra flere partiers side heroppe. I samme forbindelse vil vi skitsere en beskeden teknisk klagørende ændring vedrørende buscharterafgiften.

Med undtagelsen for unge mennesker under 17 år mener jeg, at vi har tilgodeset en række af de i sig selv helt legitime interesser, man fra forskellig side har ønsket at varetage, f.eks. med hensyn til børn og unge, der deltager i spejderorkestre, og jeg ved ikke, hvad der har været nævnt i diskussionen i forbindelse med årsmøderne i Sydslesvig.

Der har udspundet sig en diskussion om registreringsafgiften, især sikkerhedsudstyret, hvor det er min fornemmelse, at nogle har blæst den op i et omfang, den ikke kan bære i betragtning af, at det meste af det, der i dag er omfattet af afgiftsnedsettelsen, er udstyr i de fleste biler, og at der i øvrigt er tale om meget små beløb i det samlede regnskab, og at det derfor er rimeligt – det forstod jeg og

[Ministeren for skatter og afgifter]

så var holdningen hos Danmarks Automobilforhandler Forening – at man af praktisk-administrative grunde fjerner de særlige bestemmelser om sikkerhedsudstyr.

Der kan man så vende sig til det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard rejste; er det muligt og hensigtsmæssigt, i stedet for alle de 4 elementer, der i dag gives afgiftsnedsettelse for, eller for nogle af dem, at gennemføre et egentligt påbud for de biler, der skal indregistreres i Danmark? Det er jeg ikke i stand til at besvare udtømmende i dag. Jeg er bekendt med, at der findes en procedure, aftalt mellem justitsministeriet og bilbranchen, hvor man forud for sådanne eventuelle lovændringer drøfter, hvordan og hvornår man med rimelighed kan sætte dem i værk. Det, jeg kan gøre i sagen, er, at jeg kan videregive det ønske, som har været udtrykt fra flere sider, til justitsministeren til nærmere overvejelse. Det er klart, at en sådan obligatorisk ordning i hvert fald ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt vil være langt, langt mere værdifuld end det styringsinstrument, som i dag findes i afgiftslovgivningen. Der kan være andre hensyn, der trækker i modsat retning, det kan jeg som sagt ikke vurdere udtømmende, det er ikke min ressort.

Med hensyn til lystfartøjernes forsikringsafgift og ændringen af den har man – jeg tror, det er fremskridtspartiet – i udvalgsbetænkningen nogle bemærkninger om, at det skulle være ganske let at omgå denne afgift ved at registrere lystfartøjet i udlandet. Jeg skal gerne her gentage, at jeg allerede har svaret på et spørgsmål fra udvalget, at et fartøj, der er hjemmehørende her i landet, ikke fritages for afgift, selv om det bliver optaget i et udenlandsk skibsregister. Afgiften omfatter også lystfartøjsforsikringer, der tegnes i udlandet for danske både.

Bakholt (S):

Fra VK-partiernes side har der været fremført nogle bemærkninger i betækningsbidragene og her under debatten om, at ved at foretage den automatiske regulering, som vi nu vedtager, så mindsker man folketingets indflydelse på den økonomiske politik. Det er efterhånden kørt frem nogle gange fra de to partiers side, men det bliver ikke mere rigtigt af at blive gentaget. Der er vel ingen, der rigtig tror på, at folketinget skulle få

mindre indflydelse, fordi der bliver gennemført en sådan automatisk regulering. Det er simpelt hen noget vrøvl.

Det undrer mig, at de samme partier i deres betækningsbidrag vedrørende forslag nr. L 84 siger, at de beklager, at pristalsreguleringen af afgiftslettelsen først skal træde i kraft 1. januar 1983. Her er også tale om en automatisk regulering, men her har den altså ikke samme skadevirkning, kan jeg forstå. Det er, som om de to partier kan bruge en regulering, når det fremmer deres politiske formål, og er modstandere af den, når den ikke gør det.

Jeg kan ikke lade være med at komme med nogle bemærkninger om lystbådeafgiften, som de samme to partier også har nogle bemærkninger til i betænkningen. Der står, at afgiften er til ubodelig skade for det frivillige børne- og ungdomsarbejde. Denne omlægning letter afgifterne for de mindre både, og de større både får en forhøjet afgift, som det har været sagt ved flere lejligheder; det har vi også fået et svar om i skatte- og afgiftsudvalget. Der må altså være sket en holdningsændring hos venstre, for det er ikke mere end ca. 2 år siden, en venstreminister fremsatte et forslag om en bådafgift, som ganske vist ikke blev gennemført, fordi der ikke var et flertal derfor i tinget. Da var der ingen toner fra venstre om, at en bådafgift ville være til ubodelig skade for ungdomsarbejdet. Man kan altså sige, at venstre i denne sag har en anden holdning, når man sidder i opposition, end når man sidder i regering.

Jeg vil sige et par ting om de kritiske bemærkninger, der har været vedrørende besvarelse af spørgsmål i udvalget. Der har været stillet en lang række spørgsmål, både skriftlige og samrådsspørgsmål, og jeg synes, det er meget uberettiget, at man angriber ministeren for ikke at svare ordentligt og udtømmende. Der har været rejst en række spørgsmål, som det er helt umuligt at svare på. Endelig har man fået den opfattelse efter udvalgsarbejdet, at hvis ministeren har givet et svar, der ikke passer ind i de pågældende partiers opfattelse af tingene, så er svaret dårligt. Når en række partier her i folketinget har kørt frem med påstanden om, at disse afgifter vil betyde en arbejdsløshed på 5.000–6.000–7.000–8.000 og de så får det svar fra ministeren, at det kun vil betyde en nega-

[Bakholt]

tiv virkning på beskæftigelsen på 1.400, så er det altså et dårligt svar.

Der er andre spørgsmål, som har været næsten umulige at svare på. Jeg kunne godt give eksempler på dem, men det skal jeg afstå fra. Jeg tror, at man skulle rette en del af kritikken mod udvalget selv og spørge, om man ikke, når man stiller spørgsmål, kunne prøve på at formulere dem, så ministeren har mulighed for at svare. Jeg tør slet ikke tænke på, hvilke konsekvenser der kunne have været, og hvilken kritik der kunne være rejst, hvis hr. Glistrup havde fået vedtaget sit forslag om at afskaffe Danmarks Statistik. Så havde det været endnu vanskeligere for skatte- og afgiftsministeren at svare på de stillede spørgsmål.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Bakholt behøver såmænd ikke undre sig så meget over, at man en gang imellem kan finde én holdning hos et parti, når det er i opposition, og en anden, når det er i regering. Sagen er, at med den regering, vi har siddende for øjeblikket, har vi i venstre så lidt tillid til den siddende regering, at vi nødig betror den én eneste krone. Og når yderligere disse afgiftsforhøjelser kommer til som led i en fuldstændig forfejlet og sammenbrudt økonomisk politik, så bliver lysten så sandelig meget mindre.

Skatteministeren og hr. Bakholt har gjort noget ud af, at virkningerne af disse forslag kun er en nedgang i beskæftigelsen, når man ser på det isoleret, på 1.400 i 1982. Ja men det, der er spændende, er jo at se, hvordan virkningerne vokser efterhånden. De tal, vi har talt om ved førstebehandlingen, er de virkninger, der vil komme i løbet af et par år, når det, der sker her, slår fuldt igennem. Ministeren ved med sin store økonometriske viden, som vi har haft lejlighed til at suge af under udvalgsbehandlingen, udmærket, at det er virkninger, der vil forøges i løbet af de kommende par år.

I virkeligheden har ministeren her slået sig selv lidt på munden, for det ene øjeblik skal man altså gøre sig til af, at det er nogle meget beskedne virkninger, og det andet øjeblik har ideen i det hele jo været bare tilnærmelsesvis at nå op på det uhyggeligt store underskud på statsfinanserne for 1982, som man allerede budgetterer med, og hvor det har

vist sig, at dette underskud vokser ganske langsomt hele tiden.

Netop dette, at man så at sige slår sig selv på munden i argumentationen, illustrerer, at det er et helt galt sted i den økonomiske politik, man har taget fat. Det er ikke skatte- og afgiftsforhøjelser, der er brug for nu. Det er noget helt andet. Derfor er det rystende tids-spilde, hvad der er foregået i folketinget og i skatteudvalget den sidste uge. Det er gale ting, vi har brugt tiden på. Det er ting, som ikke virker, det er ting, som kun skader, og det er sørgeligt, at vi skal blive ved med at spilde tiden på det.

Hr. Bakholt kan ikke forstå, hvorfor dette, at ministeren nu vil indeksere afgiftssatserne, medfører, at folketinget får mindre indflydelse. Det er noget vrøvl, siger hr. Bakholt. Nej, det er det ikke. Det, der sker, hvis man laver en sådan indeksering, er, at det går ind i den store kødhakkemaskine, og hver gang der sidder en socialdemokratisk minister og laver en finanslov, kører han på sin beregnede indeksering af afgiftssatserne. Det vil sige, at det på forhånd er lagt ind i maskineriet. Tilbage bliver et stærkt begrænset antal instrumenter i den økonomisk-politiske værktøjskasse, når man alligevel skal til at reparere på maskinen hist og her. I og med at man laver automatik her, har folketinget givet et instrument fra sig; der er blevet færre tilbage i kassen, og maskinen har i øvrigt fået stadig mere reparation behov.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var blot bemærkningen, at folketinget har givet indflydelsen fra sig i og med, at man har indført automatik. Jeg kan ikke forstå, at det netop er en ordfører for venstre, der fremfører det, idet hans parti jo var det, der greb ind i automatikken vedrørende personfradrag. Når det kan lade sig gøre med hensyn til indkomstskatten, kan man da også gribe ind, hvis man vil, i automatikken vedrørende afgifterne.

Brixtofte (V):

Jeg vil godt på venstres vegne beklage, at regeringen ikke foreløbig har fulgt opfordringen til at tage lovforslag nr. L 83 ud af den samlede afgiftspakke, dvs. afgiften på buscharterrejser. Venstre har det samme ønske

[Brixtofte]

som regeringen, nemlig at bremse den mere spekulative grænsehandel, som skader de erhvervsdrivende i Danmark, og der er et yderligere stort behov for at bremse denne spekulative grænsehandel, efter at disse afgiftsforhøjelser bliver vedtaget, fordi det jo giver en ekstra gevinst på 22 kr. pr. person, der udnytter de muligheder, der nu opstår som følge af afgiftsforhøjelserne. Fordelen er altså langt større, når afgifterne træder i kraft. Derfor må vi beklage, at disse afgifter vil stimulere grænsehandelen, og derfor er der behov for at få fjernet den mere spekulative del af grænsehandelen, og på den baggrund er det beklageligt, at regeringen ikke vil give sig tid til at finde en rigtig måde at gøre det på.

Skatteministeren sagde, at opfindsomheden var større uden for folketinget end i folketinget. Det er en temmelig vidtgående konklusion, og det burde betyde, at den beskedne opfindsomhed, vi kunne lægge for dagen, slet ikke stod i forhold til den opfindsomhed, befolkningen kan lægge for dagen, når afgifterne træder i kraft. Men selv med vores beskedne opfindsomhed er det lykkedes at finde frem til en stribe af tvivlsspørgsmål, og vi har fremført en stribe af eksempler på, hvordan man kan omgå afgiften. Jeg henviser eksempelvis til bilag 38 i udvalget, der viser 3/eksempler på, hvordan man kan omgå denne afgift: ved at en pensionistforening køber sin egen bus, ved at en række foreninger i et område køber sin egen bus, og hvis der oprettes en selvejende institution, som også køber sin egen bus uden at have noget specielt erhvervsmæssigt formål. Altså selv med vores beskedne opfindsomhed i folketinget kan vi finde en stribe af eksempler på, hvordan man kan omgå afgiften. Så tør vi slet ikke tænke på, hvordan afgiften bliver omgået, når den store opfindsomhed ude i befolkningen får lov til at blomstre op.

På den baggrund mener jeg stadig væk, at det ville være anstændigt og sagligt, hvis regeringen tog denne afgift ud af den samlede pakke, og at vi gav os god tid til at finde frem til en ordning, der på effektiv måde kunne bremse den mere spekulative del af grænsehandelen. Således som det står i dag, er dette bare en illusion. Denne afgift virker ikke, og afgiftspakken som helhed stimulerer den uheldige spekulative grænsehandel.

Gammelgaard (KF):

Ministeren for skatter og afgifter er af den opfattelse, at vi skal vedligeholde skattekilderne, som det hedder, og hvis man ser på, hvorledes skatte- og afgiftstrykket har udviklet sig her i landet i de senere år, vil man da også se, at det har været stigende. Der er ingen grund til at formode, at vedtagelsen af de foreliggende lovforslag vil betyde, at skatetrykket bliver mindre. Derfor er det ikke sandfærdig tale, når socialdemokratiet reklamerer med, at man går ind for lavere skatter og afgifter.

Vi ved jo, at ministeren benytter sig af økonometriske modeller, det siger han i hvert fald, og disse modeller er fælles for regeringen og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, sagde ministeren også i dag fra talerstolen. Her må vi i hvert fald konstatere, at hvad angår beskæftigelsesvirkningen af de foreliggende forslag, er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og for øvrigt også LO uenig med regeringen. Det fremgår af Aktuelt fra torsdag den 5. november i år, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd undsiger regeringen hvad angår dens beregninger med hensyn til den forøgede arbejdsløshed, som følger af de fremsatte forslag. I øvrigt udtales der følgende i det pågældende nummer af Aktuelt:

»De bebudede afgiftsforhøjelser vil ifølge fagbevægelsen have en kraftigere virkning på beskæftigelsen, end man har set ved tidligere afgiftsforhøjelser.

Folk er hårdt klemte på reallønnen for tiden. De har kun så og så meget til forbrug, siger Åge Munk.« – Åge Munk er, hvis ministeren ikke ved det, direktør i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – »Hvis priserne stiger, må folk simpelt hen købe færre varer, der er ikke penge til at udvide forbruget. Derfor vil disse afgiftsforhøjelser koste flere job ... end vi har set ved tidligere afgiftsforhøjelser.«

Man kan herefter nok slå fast, at de økonometriske modeller, der anvendes i henholdsvis regeringen og i arbejderbevægelsen, ikke giver de samme resultater.

Hvad angår besvarelserne af de stillede spørgsmål siger såvel ministeren som den socialdemokratiske ordfører: ja men man kan jo bare tage og stille nogle spørgsmål, der kan besvares. Ja men hvad er det for en holdning over for et folketingsudvalg, over for de organisationer, som har henvendt sig,

[Gammelgaard]

at man ikke mener at kunne besvare de spørgsmål, der stilles? Jeg står her med en række eksempler på spørgsmål, som er fremført såvel af udvalget som af organisationer, der har henvendt sig til udvalget, og som det i hvert fald ikke skulle koste noget besvær at give svar på. Men man har uden videre taget fat i gummistemplet, og man har hver gang i skatteministeriet med ministerens underskrift sagt: »Skrivelsen giver ikke anledning til kommentarer«. »Skrivelsen giver ikke anledning til bemærkninger« osv. Det er ikke en rimelig måde at behandle folketingsudvalget på og heller ikke de mange organisationer, der har gjort et stort og intensivt og grundigt arbejde i forbindelse med de foreliggende forslag.

Jeg bliver nødt til igen at gøre en speciel bemærkning om sikkerhedsudstyret i biler. Ministeren siger, at han ikke kan besvare udtømmende her i dag den problemstilling, der ligger i en eventuel obligatorisk fritagelse for sikkerhedsudstyr. Jeg har allerede tidligere under debatten over for den radikale ordfører citeret såvel professor Jørgen B. Dalggaard som Forenede Dansk Motorejere og Automobil-Importørernes Sammenslutning, der alle gør opmærksom på, at en vedtagelse af regeringens forslag, hvad angår sikkerhedsudstyret, vil få til konsekvens, at forbrugerne kræver, at bilerne bliver solgt med mindre sikkerhedsudstyr eller måske slet intet sikkerhedsudstyr. Det er direkte at arbejde imod trafikikkerhedssagen, hvis man realiserer den politik, man her lægger op til fra regeringens side, og det forstår jeg at man har skabt flertal for i folketinget.

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at det ikke er den store visdom, der ligger i afgiftspakken, og deri må man give ham evig ret.

Det var i øvrigt interessant at høre hr. Bernhard Baunsgaards udtalelse om, at det er under forudsætning af, at det fortsat er regeringens hensigt at tage ansvaret for det finanslovsforslag, der skal vedtages inden jul, hans parti kan stemme for afgifterne. Det siger noget om, hvad det egentlig er, der ligger bag denne vedtagelse, og hvor spinkelt et grundlag man her forsøger at gennemføre en ret så vidtgående lovgivning på. Fra det konservative folkepartis side lægger vi op til en ganske anden økonomisk politik. Vi ønsker offentlige besparelser med deraf følgende

skattelettelser og mere styr på indkomstudviklingen.

Glistrup (FP):

Igennem de sidste 21 år, lige siden 1960, har finanslovsparterierne og andre folketingsflertal uafbrudt arbejdet på at fordærve og ødelægge statens økonomi, sådan at den totalt er kommet ud af trit med, hvad samfundets økonomiske bærekraft overhovedet kan holde til. De skadevirkninger, der breder sig fra denne lange proces, sætter sig nu spor i form af, at flere og flere mennesker får mere og mere bestandige og kraftige reallønsfald.

Når regeringen derfor kommer med en afgiftspakke som den, vi nu har til anden behandling, så er det en kraftig føjen spot til skade i forhold til den udvikling, som er i gang i masser af familieøkonomier rundt omkring i Danmark. Regeringen giver sig til at fordyre mange af hverdagslivets varer med det selvfølgelig resultat, at når man skal betale mere for en vare, så må man enten købe mindre af den pågældende vare, eller også må man indskrænke sit forbrug på andre områder, og det er bestemt ikke noget, som falder ligetil eller let for masser af danske familier.

Derfor er der grund til at møde en sådan afgiftspakke med en meget, meget stor skepsis, selvfølgelig ganske særligt for dem, det går ud over. Ministeren kan nok så mange gange tale om, at det blot er almindelige justeringer, han går i gang med, men kernen er altså, at vedtagelse af disse forslag betyder, at de pågældende brancher og dermed de pågældende arbejdspladser bliver ramt umådelig meget hårdere og stillet væsentligt ringere end uden vedtagelse af disse forslag.

Det, der så ganske givet tager rekorden inden for den afgiftspakke, vi her taler om, er varen cut plug. Til ministerens mange arrogante og afvisende besvarelser inden for det område siger hr. Bakholt bare, at udvalget tilsyneladende stiller spørgsmål om ting, ministeren ikke kan svare på. Men det hjælper jo ikke meget på de måske tusinder af arbejdspladser, der nu må nedlægges, fordi ministeren ikke kan svare på, hvad i alverden der er meningen med, at man med ganske kort varsel fra på tirsdag faktisk skal gøre en vare, som igennem masser af år har haft en bestemt afgiftssats, 4, 5, 6 gange så dyr, som den er i øjeblikket. Det er ikke en

[Glistrup]

anstændig måde at behandle nogen som helst mennesker på, at vedrørende de varer, som de enten er forbrugere af, eller som de er producenter af, skal det hu-vej med et vildt og kort varsel totalt undermineres og ødelægges at de kan producere de varer, og dermed falder selvfølgelig også den modstående eksport af varerne væk.

Det er bare så typisk og symptomatisk for den måde, ministeren har behandlet sagerne på. Han er fuldstændig ligeglad med disse menneskeskæbner, der udsættes for fare og risici. Han lader bare være med at svare på spørgsmålene eller begynder at snakke om noget andet. Og så kan hr. Bakholt nok så mange gange komme og fortælle os, at det skulle vi da virkelig lade være med at bekymre os om i udvalget, og hvis ikke man havde Danmarks Statistik, så havde det været endnu værre med den måde, ministeren kan behandle tingene på. Jeg kan ikke forestille mig, at det kan være værre og mere usagligt og dårligere end den måde, ministeren har opført sig på over for udvalget.

Ministeren sagde, at han vidste ikke, om han var værre end tidligere skatteministre. Det kan jeg svare ganske præcist på: han er meget værre. Vi har ikke i de 8 år, jeg i hvert tilfælde har deltaget i den slags arbejde, været udsat for en lignende fuldstændig tåbelig og afvisende og affejende behandling fra en ministers side som den, vi har oplevet her i den forløbne tid. Derfor er der al mulig grund til at foreholde ministeren, at hvis det her skulle have været hans svendestykke, så har han højst fortjent karakteren mådelig ÷, og der er al mulig grund til at håbe, at han vil kunne gøre det bedre fremover.

Men så er der virkningerne af afgiftsforhøjelserne, som altså er så negative for så mange kredse, dér må man spørge: er det da så positivt i andre forhold? Dér kommer ministeren med sit økonomiske, eller hvad han nu vil kalde det, hekseri og heksedoktori. Jeg vil blot opfordre ministeren til, selv om jeg forstod på ham, at arbejderbevægelsen efterhånden har overtaget og kører med samme faste modelberegningsskema inden for EDB-djævelskabet, som man gør i ministerierne – i øvrigt en besynderlig sammenblanding; kunne vi andre også få lov til at bruge de modeller? – virkelig opfordre ministeren til at gå disse modeller noget kraftigere igennem. Man har nærmest indtryk af, at

alt det, der skal imponere alle, også raket i oppositionen og i skatte- og afgiftsudvalget med, at sådan laver man de fine modelberegninger, i virkeligheden blot er udtryk for noget, som ligger på niveau med hekseprocesserne tilbage i den mørkeste middelalder.

Sådan som modellerne for de beregninger, ministeren slynger ud, hvad enten det er med hensyn til betalingsbalanceeffekt eller med hensyn til arbejdsløshed, er opbygget, er der ikke nogen som helst rimelig grund til at tro, at de tager konkret sigte på det, der her er tale om, hvor man altså har en afgiftspakke, der fordeler sig, sådan som denne afgiftspakke nu fordeler sig, og grund til at tro, at det får de virkninger. Man har et levende indtryk af, at det, ministeren baserer sin økonomi på, udelukkende er, at han har nogle generelle formler, som måske var rigtige i samfundet, som det var for 15–20 år siden, da disse EDB-modeller, ADAM, eller hvad de hedder, blev indrettet. Jeg vil spørge ministeren, om han ikke tror, at der er et meget stort behov for at få det lavet om.

Men selv om det havde været rigtig, er det under alle omstændigheder negative samfundsøkonomiske virkninger, vi får. Så kan man spørge: hjælper det noget statsfinansielt? Når man ser, at næsten hver uge opviser fejlregninger fra ministres side, som bevirker, at statens finanser forringes med mere end det, de skulle forbedres med her, og hvilken lille dråbe det er i forhold til den totalt ændrede situation, dansk økonomi er i med hele dette statsunderskud, der vokser med en enorm kraft, så må vi sige, at alle de menneskelige ulykker, denne afgiftspakke forvolder, ikke på nogen som helst måde kan modsvarer af den bagatelagtige, knap nok målelige virkning, det får i den katastrofale statsfinansielle situation, der er tale om. Dér hjælper det ikke meget, at vi hører hr. Ellemann-Jensen og hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard stå heroppe og tale om andre synsvinkler. Den pølsesnak og den plan, de fremlagde i fredags, er det helt oplagt ikke vil hjælpe en døjt mere end ministerens afgiftspakke. Derfor er der ikke noget som helst grundlag for at forvente, at der kan være noget hold i det, ministeren her fremfører.

Så meget om det mere generelle. Der er jo så uhyre mange enkeltheder, vi ikke her i folketinget når virkelig at få debatteret igennem på grund af den bunkebyrllupstaktik,

[Glistrup]

som man har fulgt både ved første og anden behandling. Men der er ét område, som jeg nok synes fortjener nogen omtale, og det er elbilerne.

Om det produkt bliver noget, som virkelig kan udnyttes til noget, og om dansk industri kan hævde sig dér i konkurrence med, at det jo er et produkt, der i allerhøjeste grad er internationalt præget, ved vi ikke noget som helst om. Vi kan bare sige så meget, at der aldrig kan være noget provenutab forbundet med at give registreringsafgiftsfrigtagelse på elbilens område, for hvis man fortsætter med de registreringsafgifter, vi har i øjeblikket, er det simpelt hen dødsdømt at lave nogen som helst elbilsproduktion i Danmark. Skal et nyt, et spædt produkt have lejlighed til eventuelt at udvikle sig, hvis det overhovedet får de saglige muligheder for det, så er det absolut nødvendigt, at man går i gang med at sikre, at det får afgiftsfrihed, og det hjælper ikke noget som helst, eller i hvert tilfælde meget lidt, hvis man lægger investeringerne og planlægningen i de spændetrøjer, som ministeren har lavet i sin udformning af bestemmelsen i registreringsafgiftsloven med en meget kort frist og med en meget begrænset del af elbilsproduktionen.

Derfor vil jeg meget stærkt opfordre socialdemokratiet og de andre forligspartier til at stemme for vort ændringsforslag vedrørende elbiler. Det er et punkt, hvor man kun kan vinde noget og under ingen omstændigheder tabe noget.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal blot knytte en kort kommentar til ministerens og hr. Bakholt's bemærkninger om udvalgsarbejdet.

Jeg er naturligvis ganske enig med hr. Bakholt i det stødende i, at netop det parti, der ønsker at nedlægge Danmarks Statistik, har stillet et hav af spørgsmål, der givetvis ikke kunne besvares, hvis denne ændring havde fundet sted.

Men det beklagelige er, at ministeren har misbrugt denne spørgeiver fra papirusserpartiets side til at undlade at besvare besværlige spørgsmål fra anden side. Her skal jeg endnu en gang henvise til betænkningen om lovforslag nr. L 84, hvor bl.a. spørgsmål 4 og 7 og svaret herpå er gengivet. Der spørges her om sammenhængen mellem import og

beskæftigelse i bilbranchen. Ministeren svarer, at han ikke forventer nogen merimport. Det er selvfølgelig altid interessant at høre, hvad ministeren forventer sig af fremtiden; det er blot ikke det, udvalget har spurgt om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er jo allerede bedt om, at disse lovforslag, i hvert fald nogle af dem, kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling her i salen. Jeg vil gerne bede om, at i hvert fald lovforslag nr. L 82, nr. L 83 og nr. L 84 kommer i udvalg igen, så vi kan behandle dem dér – efter de bemærkninger, der er faldet her under forhandlingerne i salen.

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, hr. Gammelgaard, at jeg fortsat går ud fra, at det er regeringens agt at tage ansvaret for finansloven 1982. Det er baggrunden for, at vi giver tilslutning fra radikal side til disse afgiftsforslag.

De konservative ønsker en ganske anden finanslov, sagde hr. Gammelgaard. Ja, det er jeg skam ikke i tvivl om. Det kan være svært nok at acceptere en finanslov med en socialdemokratisk regering, der ikke kan finde sine egne ben med hensyn til forsvarsudgifterne, men helt umuligt forekommer det mig at det ville være med en konservativt inspireret finanslov. Den ville nok bygge på endnu større militærudgifter og bl.a. også på adgangen til, at fremmede tropper bliver stationeret i Danmark, også før der kommer krig.

Med disse ord skal jeg anbefale, at vi lader disse lovforslag gå til tredje behandling – med de undtagelser, jeg har nævnt.

Bollmann (CD):

Hr. Glistrup var igen inde på selve arbejdsformen i udvalget. Nu opfattede jeg ikke rigtig, om hr. Glistrup mente, det var den værste skatteminister, han havde oplevet i 8 år, eller om det var den værste behandling i udvalget. Jeg vil i hvert fald gerne sige, at i den tid, jeg har været her, har vi haft arbejdsforhold, der har været værre, end de var i denne omgang. Vi har flere gange kørt igennem til kl. 3, 4 og 5 om morgenen, og vi har måttet tage weekender osv. i brug for at blive færdige med arbejdet. Det har vi ikke haft behov for i denne omgang.

[Bollmann]

Jeg vil gerne rette en tak til skatteministeren, fordi han erkender, at der er problemer i forbindelse med emballageafgiften. Jeg synes, det i den forbindelse vil være rimeligt, at vi også får et par bemærkninger i en tillægsbetænkning.

Flygaard (DR):

Her i anden omgang skal jeg blot gøre nogle ganske få bemærkninger, som jeg ikke fik lejlighed til i første omgang. Også jeg vil gerne nævne det seriøse arbejde, som en række deputationer havde lagt for dagen, før de mødte op i udvalget og redegjorde for deres synspunkter. Politisk må man vel konstatere, at de ikke har formået at trænge igennem, men hvor det har drejet sig om tekniske spørgsmål, er det lykkedes for dem i et vist omfang at trænge igennem. Det er i hvert fald for mig et udtryk for, at hvis man virkelig gennemarbejder en sag, vil man også have mulighed for i hvert fald at komme et stykke hen ad vejen.

Jeg vil gerne i anledning af den debat, der har været om arbejdet i udvalget, sige, at for mig er der ingen tvivl om, at hvis vi havde fået bedre tid til det, så havde vi også fået nogle bedre svar. I den forbindelse vil jeg gerne trække et problem frem, som vel især er stort for de mindste partier. Ifølge sagens natur kan det være vanskeligt at gøre en betækningsafgivelse færdig, før man er færdig med behandlingen af det pågældende lovforslag i udvalget, før man har fået samtlige svar, og før man har modtaget deputationerne. Hvis man fuldt ud skulle have levet op til det, var der nok mange af os, der ikke havde fået tid til at afgive betænkning, inden fristen udløb. Derfor vil jeg gerne principielt give udtryk for den opfattelse, at det må være således, at der, når et arbejde vedrørende et lovforslag er gjort færdig i et udvalg, alt efter forholdene bliver nogle timer til rådighed, hvorefter man kan gå hen og skrive betækningsbidraget på grundlag af de indsamlede indtryk og den opfattelse, man måtte have dannet sig.

Jeg skal afsluttende sige, at den samlede virkning af de foreliggende forslag hører trods alt hjemme i småtingsafdelingen, set i en større sammenhæng. Jeg tror ikke, de statsfinansielle konsekvenser bliver så store, som ministeren regner med. Det er min

umiddelbare fornemmelse, at det nærmere vil blive lidt mindre, end det vil blive lidt mere, også fordi jeg har en fornemmelse af, at en række følgevirkninger, som f.eks. en vis forøgelse af arbejdsløsheden, hvor stor den end måtte blive, vil have en nedsættende virkning set ud fra et statsfinansielt synspunkt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I skatteministerens seneste indlæg var han inde på det tilfælde, hvor et skib var indregistreret i et andet land end Danmark og også forsikret i et udenlandsk forsikringselskab. Skatteministeren afviste totalt, at man derigennem skulle kunne undgå at komme ind under den danske afgiftslovgivning, idet skatteministeren anvendte et trylleord og sagde: ja men det afgørende er, hvor skibet er hjemmehørende. Jeg vil bede skatteministeren om nøje at præcisere de helt eksakte og for borgerne konstaterbare kriterier, hvorefter man kan se, om et sådant skib, der er indregistreret i udlandet og forsikret i udlandet, er hjemmehørende i Danmark. Det spreder en retsikkerhed, når en skatteminister kommer med den slags trylleformularer, som ret beset er aldeles indholdsløse. Lystbåde har det som Den røde Pimpernel, somme tider er de her, somme tider er de dér, og somme tider er de overalt og andre steder. Det er nu engang en følge af, at der er tale om et transportmiddel, der ikke er låst fast som en fast ejendom eller en hjemmefødsel eller lignende. Hvordan kan skatteministeren håndhæve den retsopfattelse, at vi bare skal kræve afgifter af sådan en historie – og så endda på basis af et forsikringsforhold, som ikke har noget som helst med dansk ret at gøre, fordi aftalen er indgået med et udenlandsk forsikringselskab? Man må af hensyn til retssikkerheden for borgerne se at få præcise og skarpe, klare kriterier i stedet for bare at køre på sådan noget miskmask, som skatteministeren brugte, om skibet er hjemmehørende eller ej. Der er jo ikke nogen som helst, der kan sige i et sådant tilfælde, at et skib er hjemmehørende i Danmark. Det er trods alt begrænset, hvad der er af provenu i denne sag.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Kun til hr. Glistrups sidste bemærkning. Den forsikringsafgiftslov, vi har, rummer de samme definatoriske problemer som det forslag til ændring, vi her har fremsat. Der har udviklet sig en administrativ praksis allerede. Det er ikke et nyt problem, der er til diskussion i folketinget i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Personbiler m. v.). (Lovforslag nr. L 73).

Ændringsforslaget forkastedes, idet 14 stemte for, 130 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af øl. (Lovforslag nr. L 74).

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 69 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 65 stemte for, 77 imod; 6 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 18 stemte for, 96 imod; 29 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges med 77 stemmer mod 51; 20 stemte hverken for eller imod.

129 Ft

§ 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af vin og frugtvin m. m. (Lovforslag nr. L 75).

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 23 stemte for, 77 imod; 48 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3-5, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus m. m. (Lovforslag nr. L 76).

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

[Formanden]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter. (Lovforslag nr. L 77).

§ 1 og ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 70 stemte for, 77 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

§ 2 med den foretagne ændring vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. (Lovforslag nr. L 78).

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

§ 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af konsum-is. (Lovforslag nr. L 79).

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Forhøjelse af afgiften af glødelamper m. v. og afgiften af kaffe og te m. v.). (Lovforslag nr. L 80).

§§ 1-5 og ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 21 stemte for, 87 imod; 38 stemte hverken for eller imod.

§ 6 med den foretagne ændring vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Afgift af videobånd m. v.). (Lovforslag nr. L 81).

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 87 stemmer mod 51; 10 stemte hverken for eller imod.

§ 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger. (Lovforslag nr. L 82).

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 18 stemte for, 88 imod; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3-5 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 21 stemte for, 77 imod; 48 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om afgift af visse busrejser. (Lovforslag nr. L 83).

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 68 stemte for, 78 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 68 stemte for, 78 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 68 stemte for, 78 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6, § 5, således ændret, §§ 6-20, ændringsforslag nr. 7, § 21, således ændret, og § 22 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. (Lovforslag nr. L 84).

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen forkastedes, idet 67 stemte for, 78 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen var taget tilbage.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Ellemann-Jensen (V), Anders Poulsen (V), Gammelgaard (KF) og Hagen Hagensen (KF) (se foran) forkastedes, idet 49 stemte for, 98 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen forkastedes, idet 55 stemte for, 93 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 4 i betænkningen og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer. (Omlægning af afgiften og ophævelse af lov om oprettelse af et lystfartøjsregister). (Lovforslag nr. L 85).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Non-diskrimination af bilafskrivninger) [af Glistrup (FP) m.fl.]. (Lovforslag nr. L 15).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag).

(Lovforslag nr. L 37. Fremsat 8/10 81. Første behandling 22/10 81. Betænkning 6/11 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kurt Hansen (VS):

VS har til dette lovforslag stillet 2 ændringsforslag. Det første går ud på, at den 60 pct.-sats, man har inden for efterlønsordningen, skal fjernes. SF har tiltrådt dette ændringsforslag, og det er vi naturligvis glade for at de har gjort.

Vi har set, hvordan en lang række af de folk, der kommer på 60 pct.-satsen inden for efterlønsordningen, i virkeligheden er dårligere stillet økonomisk, end de ville have været som førtidspensionister. Uanset om vi synes, at efterlønsordningen er helt så god, som vi kunne ønske det, hvis vi får fjernet 60 pct.-satsen, så synes vi, der her ved denne lejlighed ville være god grund til at lade socialdemokratiet komme op at stå på dette spørgsmål, se, om socialdemokratiet har vilje til at få rettet en helt klar urimelighed, der er i forbindelse med efterlønsordningen. Det er 60 pct.-satsen efter min mening.

Det er jo ikke bare noget, VS og SF har udtalt. Det gælder også SiD, der på deres repræsentantskabsmøde den 3. november klart har tilkendegivet, at efterlønsmodtagere på 60 pct.-satsen er ringere stillet, end hvis de gik på førtidspension. Jeg vil gerne høre arbejdsministerens holdning til dette synspunkt. Jeg mener nemlig ikke, det kun gælder en meget lille del af dem, der er på de 60 pct., men at det langt ad vejen gælder alle dem, der er på 60 pct.-satsen. Derfor vil jeg gerne spørge regeringen, om man har nogle planer om at få ændret ved dette forhold.